

CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS
INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA

CANÇONER CATALÀ DELS SEGLES XVI-XVIII

Recopilació, transcripció, comentaris
i realització de l'acompanyament

PER

MIQUEL QUEROL I GAVALDÀ

DIRECTOR DE L'INSTITUT ESPANYOL DE MUSICOLOGIA
MEMBRE DEL DIRECTORI DE LA SOCIETAT INTERNACIONAL DE MUSICOLOGIA

BARCELONA, 1979

CANÇONER CATALÀ DELS SEGLES XVI-XVIII

CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS
INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA

Monumentos
de la Música Española
XXXVII

BARCELONA, 1979

CANÇONER CATALÀ DELS SEGLES XVI-XVIII

Recopilació, transcripció, comentaris
i realització de l'acompanyament

PER

MIQUEL QUEROL I GAVALDÀ

DIRECTOR DE L'INSTITUT ESPANYOL DE MUSICOLOGIA
MEMBRE DEL DIRECTORI DE LA SOCIETAT INTERNACIONAL DE MUSICOLOGIA

BARCELONA, 1979

Reproducción digital, no venal, de la edición de 1979

© CSIC

© de esta edición: herederos de Miguel Querol Gavaldá, 2017

e-NIPO: 059-17-133-7

Catálogo general de publicaciones oficiales: <http://publicacionesoficiales.boe.es>

Editorial CSIC: <http://editorial.csic.es> (correo: publ@csic.es)

I.S.B.N. 84-600-1505-X

Dipòsit legal, B. 32935 - 1979

Estampació musical

E. Climent, Còrsega, 619, Barcelona - 13

Composició i tiratge del text

Impremta-Escola de la Casa de Caritat

És propietat de l'autor. Prohibida tota mena de reproducció total o parcial d'aquest llibre sense permís de l'autor.

Reservat el dret per a tots els països

Copyright © 1979, Miquel Querol i Gabaldà

*A la perpètua memòria i lloança de l'Honorable
Conseller de Cultura de la Generalitat de Cata-
lunya, Carles Pi Sunyer (1888-1971) i del
Mestre Joan Lamote de Grignon (1872-1949),
apòstol de la música simfònica a la ciutat de
Barcelona. Homenatge pòstum en la presència
actualitzada del més enllà i en el record perenne
del seu alt exemple i cordial amistat*

MIQUEL QUEROL I GAVALDÀ

ÍNDIX GENERAL

	<u>Pàgines</u>
Pròleg	9
I. El Cançoner Català dels segles XVI-XVIII	11
II. Texts i Comentaris	13
III. Fonts i Crítica de l'edició	29

PART MUSICAL

1. Soleta y verge estich... Càrceres Cepa	1
2. Tau garçó... Càrceres	5
3. Lleva't a l'albeta... Càrceres	7
4. Peccavimus, Domine... Geroni Surita lo Vell	10
5. Domine Deus noster... Geroni Surita lo Vell	10
6. Angel beneit... Geroni Surita lo Vell	11
7. O juge just... Geroni Surita lo Vell	12
8. Ab veu clara... Anònim	13
9. Si una volta jo m'escapo... Anònim	15
10. Més les ombres... Gaspar Botart	16
11. Serafí que los ayres il·lustras... G. Botart	31
12. Quem vidistis (A tan bella flor de lis)... J. Verdalet	40
13. Dulce collo pendens... Joan Verdalet	52
14. Villancico de nacions... Francesc Soler	60
15. Bitayna, diridanya... Anònim	75
16. Anit és nat un Infant... Pau Rosés	77
17. Lo desembre corgelat... Anònim	78
18. Un mosso apotacari... Anònim	79
19. Esta nit gloriosa... Francesc Salvat	80
20. Una festa com aquesta... Josep Lamarca	90
21. Canyable y Bullera... J. Lamarca	103
22. Esta nit del naxament... J. Lamarca	110
23. Al nàixer de l'alba... J. Lamarca	117
24. Ai de mi, senyores... J. Lamarca	121
25. A Belem devem anar... Anònim	127
26. Bon any y mercat... Anònim	135
27. Tingam, pues, tots bona nit... Anònim	139

PRÒLEG

El lector d'aquest Cançoner, que Déu guardi sempre de tot mal, en girar els primers fulls es trobarà amb un detall que segurament desvetllarà la seva curiositat: una dedicatòria a dos catalans traspassats a l'altra vida. La major part es preguntarà qui eren aquestes persones, car comprovem cada dia que dels catalans de cinquanta, i encara de cinquanta-cinc anys cap avall, són ben pocs els qui coneixen els noms de les llargues llistes d'homes il·lustres que Catalunya ha tingut en el món de la Cultura en la primera meitat d'aquest segle. I els lectors que les hagin conegut es preguntaran per què he dedicat l'obra precisament a aquests dos: Carles Pi Sunyer i Joan Lamote de Grignon. A tots donaré satisfactòria resposta, encara que molt breu, car en prendre la ploma per donar aquesta resposta, tal com el cor me la dictava, les planes s'anaven acumulant sense veure'n el terme. Per això la meva explicació serà sintètica.

Carles Pi Sunyer, Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, fou l'home més pur que jo he conegut en el sentiment d'amor a Catalunya. Carles Pi Sunyer és i serà sempre per a mi «el sant de la catalanitat». L'expressió, encara que entre cometes, és personal meva.

El mestre Joan Lamote de Grignon fou l'apòstol del simfonisme de cara als ciutadans de Barcelona. Acompanyant-lo un dia a casa, anant pel carrer, es parà sobtadament davant d'un edifici en construcció i em digué: «Sent?» — «El què — vaig fer jo tot estranyat». — «Aquest paleta que sobre la bastida està xiulant la 5.ª simfonia de Beethoven» — Sí — vaig contestar. — «Aquesta és la satisfacció més gran de la meva vida, continuà el Mestre, el veure que gràcies als meus concerts els obrers hagin arribat a fruit de les obres dels grans genis.»

Si les dues afirmacions que acabo de fer són objectives, davant de la història cultural de Catalunya, hi ha altres motius subjectius i personals que també sintetitzaré, que m'han impulsat a dedicar-los aquest Cançoner:

Carles Pi Sunyer, des del seu càrrec de Conseller de Cultura de la Generalitat, fou el parallamps de molts intel·lectuals i artistes en aquelles hores confuses i difícils de la nostra guerra civil. En el ram de la música recordo que em parlà dels greus cops que havia parat dirigits contra Lluís Millet i també contra el meu Mestre. Però, sobretot, fou el parallamps de la meva pròpia persona. Ho fou durant tota la meva estança a Barcelona. I quan als darrers mesos de la guerra sóc traslladat a Manresa, on a causa d'un gran acte inconscient d'indisciplina que vaig cometre de cara a les lleis militars, i pel qual podien afusellar-me, caic en desgràcia i sento com els perills, inclús el de la mort, em rondan, escric al Conseller explicant-li la meva situació i és encara ell qui escriu una lletra al Cap Suprem de l'Exèrcit de l'Est i atura els cops que anaven a caure sobre meu.

Acabada la guerra civil la dispersió fou tan centrifuga com haurien estat els resultats d'una tempesta a escala còsmica. No vaig tenir notícies ben concretes del Conseller fins l'any 1956, gràcies al compositor i musicòleg de Caracas Juan Bautista Plaza. Establert el primer contacte per correspondència i havent-li demanat unes poesies seves, m'envià totes o quasi totes les que després han estat publicades amb el títol de La cançó a mitja veu (Barcelona, 1970) i alguns sonets del més alt valor religiós que no figuren en el dit llibre, tal vegada perquè les úniques còpies siguin les meves. Vaig posar música a dos d'elles el mateix any 1956 i a dos més aquest de 1979. El Conseller i l'esmentat musicòleg veneçolà obtingueren que el Ministeri d'Educació Nacional de Veneçuela m'invités a una estança de dos

mesos a aquell país per tal d'estudiar uns manuscrits musicals del segle XVIII, tots els compositors dels quals eren de la mateixa Caracas. Deixant milers de coses, per no allargar-me, en diré una amb tota la intenció: i és que havent estat invitat a donar dues conferències al Centre Català de Caracas, abans de començar, el Conseller em digué: «Mireu, Querol, el més natural i lògic seria que fes jo la vostra presentació, però com que pel meu significat polític podria ser-vos perjudicial o molt incòmode, en el vostre retorn a Espanya, he demanat a Marc Aureli Vila, President del Centre, que us presenti ell». Una delicadesa semblant només la podia tenir un sant de la catalanitat com ell. Ell no dubtà mai que jo no fos un bon català pel fet d'ésser aleshores Vice-director de l'Institut Espanyol de Musicologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques. De fet la meua tesi de doctorat en Filosofia, *La Escuela Estética Catalana Contemporánea* (Madrid, 1953), de contingut tan catalanista que cap dels editors de Barcelona, a qui vaig oferir la publicació, s'hi va atrevir, ha estat una sòlida contribució al coneixement de la sensibilitat catalana per la bellesa i els seus problemes, i així ho apreciaren els crítics en el seu dia. També vol dir quelcom el nombre de poetes catalans als qui he posat música des de 1929 a 1979: Verdaguer, Maragall, Costa i Llovera, J. M.ª de Sagarra, J. López Picó, Llorenç Riber, J. Carner, M. Forteza, M. Ferrà, M. Melendres, J. Lleonart, F. Riu i Dalmau, C. Pi Sunyer, M. Saperas, E. Colomer, J. Rovira i Artigues, M. Xifra i Riera, J. Quintana, E. Majoral, J. Vives, J. Romeu Figueres, M. Querol, etc., amb un total d'un centenar d'obres, entre poemes corals, madrigals i cançons. Però això i moltes coses més que ometo, res no diu als falsos profetes d'un Catalanisme concebut a la mida dels seus personals interessos i que voldrien imposar a tots els intel·lectuals catalans, passant per sobre de la mateixa Conselleria de Cultura de la Generalitat, tan ben representada abans per Carles Pi Sunyer i ara pel seu successor Pere Pi-Sunyer, a qui desitjo tot l'èxit i ajuda que mereix en l'exercici del seu càrrec.

I per acabar, uns mots més sobre el mestre Lamote. Des del primer moment em posà la màxima voluntat i contribuï no poc, amb les seves recomanacions, a regularitzar la meua estranya situació militar a la reraguarda. Si per un cantó fou el meu mestre en música, per l'altre jo vaig ésser el seu confident a qui explicava, abans que a la pròpia família, les coses greus que li succeïen o preocupaven. Com a mestre, les seves lliçons foren sempre llargues i desinteressades i més d'una vegada, després de perdre mitja tarda mirant i orientant els meus exercicis i composicions, m'invità encara a sopar amb la seva família, continuant després la conversació fins a altes hores de la nit. A més de mestre en música Lamote va ésser per a mi com un experimentat director espiritual seclar, aconsellant-me enfront dels esdeveniments de la vida, com puc demostrar-ho amb les lletres que d'ell conservo i que encara continuen essent-me útils. Joan Lamote de Grignon fou un gran músic, cosa reconeguda per tots, però fou també un home de conviccions ètiques i virtuts humanes en un grau tan elevat que el faria digne de figurar en una nova sèrie de *Vides Paralleles* a l'estil de les de Plutarc.

Així doncs, lector, si estimes Catalunya, mai més no oblidaràs aquestes dues personalitats il·lustres i procuraràs saber cada dia més coses de la seva vida i obra. Déu et pagui l'atenció de llegir-me.

Barcelona, juny de 1979.

I. EL CANÇONER CATALÀ DELS SEGLES XVI-XVIII

En el Congrés de Cultura Catalana, dintre de l'Àmbit Música, vaig presentar una comunicació titulada *La Musicologia Catalana ahir, avui i demà*. Dividida en tres parts, en la primera posava la llarga llista de pioners de la musicologia a Catalunya, els treballs dels quals foren publicats per la Revista Catalana de Música. En la segona deia que després de la nostra guerra civil de 1936-39 el principal centre d'investigacions musicals a casa nostra havia estat l'Institut Espanyol de Musicologia, el qual, pel que respecta a Catalunya, havia publicat un centenar d'importants treballs sobre temes de Musicologia Catalana. En la tercera part feia unes consideracions de cara al futur de la nostra Musicologia, en la 7.ª de les quals deia: «en una planificació per transcriure i publicar la nostra música, si parléssim de prioritats, per afalagar el nostre sentiment i considerant l'oportunitat de l'hora present, una de les primeres publicacions podria ésser un aplec de peces amb text català, per tal que les nostres corals puguin anar incorporant-les al seu repertori. Però tot seguit cal anar a la publicació de les obres de major vàlua des del punt de vista estrictament musical, al marge de si el text està en llatí, castellà o català, començant per ço que resta encara inèdit del segle XVI i de l'edat mitja alternant amb les obres dels grans mestres de les catedrals i esglésies catalanes dels segles XVII i XVIII».

Doncs bé, la publicació d'aquest Cançoner és l'acompliment de la primera part de la consideració 7.ª esmentada i intenta fornir a l'afició coral catalana d'unes quantes peces amb text català que puguin anar incorporant al seu repertori, i salvar al mateix temps aquestes obres d'una desaparició definitiva, car és desolador comprovar que algunes peces amb text català consignades per Pedrell al seu *Catàleg*, ja han desaparegut o esdevingut incompletes.

El Cançoner que avui presento no és un ric manuscrit que conté totes les obres que es publiquen; és un recull, una recopilació d'ací i d'allà de peces de diferent procedència a les quals, ajuntades, he donat el nom de *Cançoner*

Català dels segles XVI-XVIII. L'hauria pogut fer molt més voluminós, posant-hi també obres esparses en diferents publicacions de música antiga, però la manca de diners m'ha obligat a cenyir-me a ço que crec rigorosament inèdit.¹

Com a conseqüència de la política espanyola dels segles passats les obres musicals amb text català dels segles XVI-XVIII són molt rares. Pràcticament el repertori català del segle XVI ha estat limitat a tres peces del *Cançoner d'Upsala* i quatre madrigals de Brudieu, amb la particularitat que aquests comptades corals han pogut cantarlos, perquè són obres més aviat pròpies de cantors professionals. La font més important de cançons i madrigals en català, que és el llibre del canonge P. Alberch Vila,² avui per avui no ens en podem servir, perquè manquen les llibretes d'algunes veus. Déu faci que no s'hagin perdut per a sempre. Les peces del segle XVI que es publiquen aquí són assequibles a la interpretació d'un gran nombre de corals, per la seva gran simplicitat. Donat que hi ha tan poca polifonia en català del segle XVI, hi he afegit els Goigs de Santa Magdalena, si bé l'edició dels goigs polifònics en català dels segles XVI-XVIII formarà, si hi ha mitjans, una altra sèrie de publicacions de música catalana. Del segle XVII en publiquem sis de polifòniques, cinc d'elles de bastant extensió, i dues per a veu solista. Del segle XVIII n'hem aplegat onze: dues a solo, cinc duos, una a tres veus i tres a quatre. A finals del segle XVIII hi ha també tot un repertori de Rosaris en català, molts d'ells amb instruments. Això podria donar lloc un altre dia a una altra publicació, però no he cregut adient incloure aquí cap d'aquestes obres.

1. Després d'acabat el Cançoner, i ja avançada la seva impressió, he tingut notícia que el bon amic i admirat músic Francesc Civil havia publicat l'obra de Joan Verdalet, *In Festo Nativitatis Domini* en el quadern primer de «Polifonistes de la Capella de música de la Catedral de Girona» (1972). Espero que aquesta nota farà que sigui més coneguda l'existència de la seva versió.

2. *Odorum (quas vulgo madrigales appellamus) diversis linguis decantatarum Harmonica, nova et excellenti modulatione compositarum, Liber primus, Betro Albercio Vila auctore. Barcinone in aedibus Iacobi Cortey, anno MDLXI.*

II. TEXTOS I COMENTARIS

1

*«Soleta y verge estich,
si'm voleu veure parir.
Ara que n'és hora,
si voleu venir.*

Soleta en esta nit, 5
só verge y mare
parint Déu infinit,
y, sent ell lo meu pare,
tanbé vostre, e yo mare
que glòria us dó sense fi. 10
*Ara que n'és hora,
si voleu venir.*

¡O, com se alegraven
de tal nova oyr 15
los pares que esperaven
de les tenebres exir!
La missa volen dir
de la sol, fa, re, mi.
*Ara que n'és hora,
si voleu venir.* 20

Cantem tots en est dia
molt devotament,
lloant la verge Maria
y son fill omnipotent, 25
que.ns dó tal sentiment
que.ns porte a bona fi.
*Ara [que n'és hora,
si voleu venir]*»

En ocasió del IV Centenari de la mort de Cristóbal de Morales l'amic Jaume Moll¹ fou el primer que es donà compte que la música de la peça a 3 v. «Soleta i verge estich», que es troba als folis 10-11^v i 12-13 del manuscrit M. 1166 de la Biblioteca de Catalunya i que porta el nom del compositor Càrceres, era la mateixa del villancico anònim número 23 del Cançoner d'Up-

1. MOLL, *Un villancico de Morales y otro de Càrceres en el Cancionero español de Upsala*, en *Anuario Musical*, VIII (1955).

sala, editat a Mèxic el 1944 per J. Bal i Gay, el text del qual comença «Soleta só jo ací». El Dr. Moll feia notar que als folis 11^v-12 hi ha un refrany a 5 v., amb la mateixa lletra que el de Càrceres, que porta, però, el nom de Cepa, l'existència del qual havia passat inadvertida. En realitat es tracta d'una sola i única peça feta amb la col·laboració dels dos músics. És el primer cas que conec de ço que des del mateix començament del barroc s'anomenarà «Respuesta», «Responsión» i «Resposta». La resposta en els villancicos barrocs és el mateix refrany repetit immediatament amb un major nombre de veus. La producció de J. B. Comes (1582-1643), n'és un exponent abundós i claríssim² i no tinc cap dubte en afirmar que aquest procediment nasqué a València, escampant-se després per tota la Península Ibèrica. Per tant, el refrany a 5 v. de Cepa està al lloc que li toca, continuant després les cobles amb la música de Càrceres. Joan Cepa era mestre de capella del duc de Calàbria a València l'any 1550.³ Càrceres era amb tota probabilitat un compositor valencià⁴ que segurament estava també al servei de l'esmentat duc.

2

*Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó.*

I Tau chiquet e tan polit
com t'és nat aquesta nit, 5
Lucifer serà scarnit,
tot l'infern n'aurà gran pena.
*Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó.* 10

2. Cf. J. CLIMENT, *Juan Bautista Comes. Obras en lengua romance*, vol. I (València, 1977); vol. II (1978); vol. III (1979). També, M.ª TERESA OLLER, *Madrigales y Canciones Polifónicas de los siglos XVI y XVII* (València, 1958).

3. Cf. H. ANGLES, *La Música en la Corte de Carlos V* (Barcelona, 1944), pàgina 46 de la Introducció.

4. *Diccionario de la Música Labor* (Barcelona, 1954).

- II Los àngeus n'an gran plaudir
vent complit nostre deusir,
que l'alt cel s'à de fornir
de gascons per bella strena.
Tau garçó, la durundena, 15
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó.
- III O Jhesús, e com miràuheu!
Los àngeus baylauen,
daut en l'ayre no tombauhen 20
ni cayen en l'arena.
Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó.
- IV Y ab ses veus tan angelines 25
rausonauen les maytines,
e tocauen les orguines,
tots cantant ab veu gran plena.
Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó, 30
e tau hillot, la durundó.
- V E sonahuen tots acors
ab rebicus emonacors,
y ab veus autes, grans e forts 35
dansauhen l'auta serena.
Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó.
- VI Tots ensemps fasam la xiera,
en esta nit plazentiera, 40
davant la Vergen partiera
que trau lo món de cadena.
Tau garçó, la durundena,
tau Jesú, la durundó,
e tau hillot, la durundó. 45

Aquesta peça i la que segueix són dos villancicos inserits dintre de l'«ensalada» musical de Càrceres anomenada «La Trulla», el contingut literari de la qual ha estat estudiat per J. Romeu Figueres qui transcriví també el text d'aquests dos villancicos.⁵ En el meu treball sobre *La canción popular en los organistas españoles del siglo XVI. Tradición coral hispánica de la «Folie d'Espagne»*, vaig estudiar també i transcriure altres cançons d'aquesta «ensalada».⁶ Aquí només m'he interessat per les dues cançons valencianes que constitueixen els números 2 i 3 d'aquest Cançoner.

5. J. ROMEU FIGUERES, *Las canciones de raíz tradicional acogidas por Cárceres en su ensalada «La Trulla»*, en *Miscelánea en Homenaje a Mons. H. Anglés*, vol. II (Barcelona, 1958-1961).

6. Vegeu An. Mus., XXI (1966).

A les explicacions del Dr. Romeu per entendre aquests versos cal afegir el sentit de la paraula «strena» (vers 14) que ve directament del llatí *Strena*. En la Roma pagana amb aquest mot es designaven els regals que els parents i amics es feien amb motiu del cap d'any, com senyal de bons auguris per a l'any nou, per l'estrena d'un any novell. Entre els cristians de l'època llatina significava els obsequis que es feien amb motiu del Naixement de Crist; era exactament ço que en castellà en diem «aguinaldo».

3

Lleva't en l'albeta,
Peret chiquet,
Michalotet,
lleva't en l'albeta.

Veuràs la Verge neta 5
en una barraqueta.
Peret chiquet,
Michalotet,
lleva't en l'albeta.

Que'l seu fillet alleta, 10
tot nu, sens camiseta,
com dona molt pobreta.
Peret chiquet,
Michalotet,
lleva't en l'albeta. 15

Y entre'l bou y muleta
veuràs en carn perfeta
divinitat secreta.
Peret chiquet, Micalotet,
lleva't en l'albeta. 20
Lleva't en l'albeta,
Peret chiquet,
Micalotet,
lleva't en l'albeta.

En aquest text hi ha una diferència entre la transcripció del Dr. Romeu i la meua respecte a la tornada o refrany. Ni el manuscrit musical en el seu aspecte paleogràfic ni el sentit de la mateixa música donen peu per a que la tornada s'hagi de cantar cada vegada «ex integro» com ho fa el Dr. Romeu. El compositor escriu cada cop la tornada musical amb el seu text corresponent al llarg de tota la peça, tal com ho he transcrit aquí i com consta en la part musical, precisament perquè els cantors no la cantin tota sencera cada vegada. Sencera només se canta al començ i a l'acabament.

4

Pecavimus inique egimus. Parse nobis Domine.

Aquest número i els tres que segueixen són distintes parts d'una mateixa obra, que és el *Misteri d'Adan i Eva*; per això posem també els dos números en llatí, perquè, si algú vol representar⁷ aquest misteri, tingui tota la música a mà. El *Misteri d'Adan i Eva* es representava ja a València a començaments del segle xv i continuà representant-se durant el segle xvii, segons explica J. Ruiz de Lihory en *La Música en Valencia* (València, 1903), d'acord amb els *Manuals de Concells* i els llibres de *Claveria Comuna* de l'Arxiu Municipal de València. La música que aquí donem és de Jeroni Surita lo Vell, músic l'existència del qual només coneixem per aquestes peces que porten el seu nom. Hi hagué en la segona meitat del segle xvi un mestre de capella de la catedral de Tarragona que es deia Nicasi Çorita, que publicà a Barcelona, en 1584, un *Llibre de Motets*.⁸ És lògic pensar que Jeroni Surita pertany a la primera meitat del segle xvi i que probablement seria oncle de Nicasi. Crec que els dos foren valencians i qui sap si de la província de Castelló, on hi ha una població que es diu Sorita.

5

Domine deus noster in te sperantes non despicias.
Redimisti nos ex inferno inferiori.

6

Angel beneit,
puix Déu nos a gessat
del paradís e condenats a mort,
de nostra part tenim recort
de com ses mans nos a fet e format
a la sua figura.

7

O Juge just,
Señor, mersè ems ajau
e no'ns doneu sentència tan forta,
perquè us pregam, Señor,
que'ns vullau dir
si porrem may paradís obtenir.

7. El *Misteri d'Adan i Eva* fou representat a Barcelona en una de les sessions de Teatre Medieval, celebrades al Saló del Tinell, sota la direcció general de J. Romeu Figueres i l'assessorament musical de M. Querol.

8. *Liber Primus Nicasii Corita Chori Sanctae metropolitanae Ecclesiae Tarraconensis Magister Motectorum quapartim quaternis partim quini vocibus concinuntur. Barcinonae Cum Licentia et privilegio apud Hubertum Gotardum. 1584.*

8

Ab veu clara y molt plena,
Magdalena,
vostra vida y penitència
cantarem ab reverència.
Desijant vostra germana,
gran christiana,
que a Déu fósseu convertida,
y obrásseu per la vida
soberana,
vos portà al que a tots convida.
Hohint-lo féreu smena
Magdalena.
Vostra vida y penitència
cantarem ab reverència.

Encara que Pedrell en el seu *Catàlech* (t. II, 828) diu que aquesta obra és del segle xvii, per mi, peleogràficament parlant, és del segle xvi, i pel seu contingut ve de darrers del segle xv, ja que és un magnífic exemple del bloc harmònic-melòdic conegut per la «Folie d'Espagne», que tan abunda en el *Cancionero Musical de Palacio*. En les repeticions de les curtes frases es segueix el mateix sistema que emprà Flecha en les seves *Ensalades*. Uns Goigs a llaor de Sant Cristòfol, que es conserven a l'ajuntament de València, empen la mateixa temàtica que aquests de Santa Magdalena (vegeu M. QUEROL, *La Canción popular en los organistas españoles del siglo XVI. Tradición coral hispánica de la «Folie d'Espagne»*, en *Anuario Musical*, XXI, 1966).

9

Si una volta jo'm scapo
de aquest negre voler bé,
mai més no m'i tornaré.

I Jo pensava que'l voler
fos cosa molt saborosa, 5
no causava sinó pler,
quant la xicha era hermosa.
Però vida tant penosa,
en lo món jo no la sé.
Mai més [no m'i tornaré]. 10

II Per un gust — encara breu —
de la glòria dels cunills,
portaràs una gran creu,
passada per molts perills, 15
y quissà casaràs grills
quant penses que't resix bé.
[Mai més no m'i tornaré].

- III Quant tindràs grans confiansas
staràs fet com bec moll;
soplarà lo vent de mudansa, 20
resteràs penjat per lo coll
y quisà resteràs foll
en lo dia més serè.
Mai [més no m'i tornaré].
- IV En matèria de amor 25
lo home que és més libre y solt
passarà per mil dolors
antes que's veja resolt,
y quant pensa saber-ne molt 30
no'n sabrà sols la abc.
M[ai] [més no m'i tornaré].
- V Quant les dones són més certes
que per elles 'nau morint
y los feu majors offertes, 35
elles se'n scàpan fugint.
De contínuo van renint
sens saber què és ni per què.
[Mai més no m'i tornaré].
- VI Més te val un gust ab pler,
encara que't cost dinés, 40
que al més repicat voler
de la que no alcanza res.
Mon consell és que val més
un toma que dos te daré. 45
Mai [més no m'i tornaré].
- VII Pollastres que comensau
a posar la cresta nova,
feu-me pler, si vos plau,
de fer del predit la prova. 50
Y si a cas y haurà algun jove
no diga lo que dit he,
mai [més no m'i tornaré].
- VIII Quant hom pensa que plourà,
en lo punt lo sol trespunta; 55
sempre se dóna lo endemà;
mai se acaba la junta.
Aquest joc, de cap y punta,
mai arriba a orga ple.
Mai més [no m'i tornaré].

Aquesta peça pertany al *Cançoner Musical d'Olot*.⁹ Aquest cançoner conté tres peces amb text català,¹⁰ però dissortadament només hi ha la música d'aquesta que aquí es publica. És tan curiós com interessant comprovar que aquesta obra,

9. Cf. M. QUEROL, *El Cancionero Musical de Olot*, en *An. Mus.*, XVIII (1963).

10. J. ROMEU FIGUERES, *Las poesías catalanas del manuscrito musical de Olot*, en *An. Mus.*, XVIII.

com l'anterior, està també construïda sobre la tradicional successió harmònic-melòdica de la «Folie d'Espagne» abans esmentada, tan freqüent en la música coral dels segles xv i xvi.

El Dr. J. Romeu, del qual donem aquí la transcripció estricta del text, remarca les moltes irregularitats en el nombre de síl·labes de molts versos. Aquest fet és molt greu de cara al cant, car la música no es pot aplicar bé a aquests versos irregulars. Per això crec fer un bon servei a la música posant a continuació tal com han de ser, per poder ésser ben cantats, car donada la brevetat musical d'aquesta peça, és evident que s'hauran de cantar-ne diverses cobles:

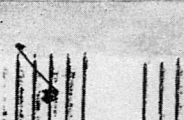

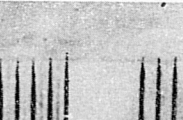
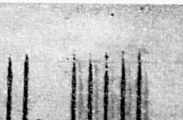
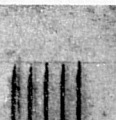
Versos: 1. Si una volta jo m'escapo; 16, quant penses que't reix bé; 19, estaràs fet com bec moll; 20, soplarà el vent de mudança; 21, restaràs penjat pel coll; 29, y quan pensa saber molt; 35, elles s'escapen fugint; 44, un pren que dos et daré; 48, feu-me plaer, si vos plau; 55, sempre es dóna lo endemà.

10

- Més les ombres se retira(n),
més la nit no tindrà lloc,
més la terra al sol adora,
més lo die veu dos sols;
més lo cel eclipsa esteles, 5
més la terra dóna flors;
més lo núvol és puresa,
més la neu és foch de amor.
Tropheos, aplausos, affectes, fineses
que tots los sols tributan al sol major. 10
- Y lo amor més noble
vola més veloç
ja de llum a llum,
ja de ardor (a) ardor,
ja de cel a cel 15
ja de sol a sol.
Tropheos, aplausos, affectes, fineses
que tots los sols tributan al sol major.
- I Dos sols al cel of.fereixen
en obsequi lluminós 20
per tribut totes les flames
y per sacrifici un cor.
Amor agradable
dóna venturós
al candor les ales, 25
les fletxes al cor.
- II Lo sol del cel se rendia
a dos generosos sols,
y lo sol que llum los dóna
és dels tres lo vencedor. 30

~: Carreter: ~

© letay venga elsch. sim volen venir. peur.

ata quenes hora si volen venir. ata quenes hora
si volen venir.

© letay venga elsch. venga elsch. sim volen venir. peur.

ata quenes hora si volen si volen venir si volen venir. ata quenes
hora si volen si volen venir si volen venir.

[illegible]

- Y lo amor inflama
los incendis nous
per tropheo amable
al primer amor.
- III De resplendors en la còpia 35
sols és cega la rahó,
y la fe més elevada
és àguila al sol major.
Y l'amor no cego,
quant vola animós, 40
los dos sols admira,
mes adora un sol.

Aquí tenim un villancico típicament barroc d'estructura bastant rebuscada: els 18 versos primers són la tornada musical i la resta, les cobles. Ara bé, el compositor fa cantar els 8 primers versos al primer cor, dividint el text, d'una manera molt fragmentada, entre les quatre veus, com fan sovint els personatges en el teatre de Calderón de la Barca. Acabat el primer cor, és cantat el mateix text pels dos cors en forma de diàleg, però sonant quasi sempre les vuit veus alhora. Els versos 9-10 són en realitat com una tornada de la tornada. Els versos 11-16 vénen a ser ço que en manta villancico castellà és anomenat «copla del estribo». És un procediment que ja es troba al Cançoner de Munich, conegut per *Cancionero de la Sablonara*, on es dona en diverses peces una mena d'empelt del villancico i el romanç, fent servir tot el cos del villancico de tornada a les cobles del romanç.¹¹

L'autor de la música és Gaspar Botart, de qui no tenim cap notícia biogràfica. En la Biblioteca de Catalunya hi ha algunes obres més d'aquest músic, en castellà i llatí.

11

- Serafi que los ayres ilustras,
Cupido celeste ab la fletxa veloz,
Serafi de ma vida, ta flama
ama per viurer la vida de amor.
Ay, ay, ay, que jo mor 5
de la fletxa dorada
que el cor atormenta
y anima lo cor
a la vida de amor.
- Qui romp lo zafir celeste? 10
Qui admira nostra regió?
Qui per los ayres navega?
Qui dona tant esplendor?

11. Cf. M. QUEROL, *El romance polifónico en el siglo XVII*, en *Anuario Musical*.

- Amor, amor, amor
qu'en lo cor de Maria 15
la fletxa fulmina
de flama millor.
Ay, ay, ay, que jo mor...

- O paranimf agradable!
O cometa lluminós! 20
O portento de la terra!
O celeste embaixador!
Amor, amor, amor
qu'en lo cor de la esposa
(qu'en lo cor del Baptista) 25
(qu'en lo cor d'est'apòstol)
(qu'en lo cor d'estos màrtirs)
la fletxa fulmina
de flama millor. 30
Ay, ay, ay, que jo mor...

- Corone lo cel tes gràcies,
venere ton llum lo sol,
prenga tos candors la lluna,
les esteles, son ardor. 35
Amor, amor, amor, etc.

L'autor d'aquesta peça és també Gaspar Botart. Al compàs 38 hi va escrit el mot «eco» que en època barroca, a més del sentit literal, equival també a la paraula «piano» referida a la música vocal. Al compàs 52 el manuscrit escriu «lente-ment» en francès, i al compàs 67 «vitte», de pressa. Aquest detall em fa sospitar que tal vegada Botart era un músic francès establert a Catalunya. La música d'aquesta peça es cantava en diverses festes de l'any, d'acord amb els versos que poso en parèntesi, cadascun dels quals fa referència a una festa determinada.

12

- Quid vidistis, heus, pastores,
hac nocte tan fulgida?
Amores inter amores
peperit puerpera.
- I No cantes tal disbarat 5
del que avui naix, Pasqualet,
que, qui naix Déu y home fet,
de Maria verge és nat.
- II Calla, que ets impertinent:
que si naix en temps de mare, 10
és igual a l'etern pare,
regna y viu eternalment.

- III Si entre palla y fench lo veus,
tot desnuet y tot nu,
naix per a vestir-te a tu 15
contra aqueixos frets y neus.
- IV Es la flor del paradís.
Naix de la flor maravella
rosa de una rosa bella,
més amorós que un narcís. 20
- V D'exa't de cantar, Pasqual,
las tristas cançons de Job,
quant naix lo net de Jacob
per remei de nostre mal.
- VI Sempre és estat, serà y és, 25
perquè en Déu no y á mudança.
Donem-li tots alabança,
cantant-li glòria després.
«Responsión»
A tan bella flor de lis,
ola, pastors de Belem: 30
anem, sonem, cantem y ballem
y a la partera portem
lo millor anyell que havem.

Aquest número i el següent formen una obra lírica que es representava la nit de Nadal a la catedral de Girona i que porta el títol *In festo Nativitatis Domini 1652*, essent son autor Joan Verdalet. J. Pedrell es donà compte que es tractava d'una representació i que l'autor era un músic de molt de mèrit.¹² Com he advertit als números 4-7, poso, per excepció, els cants en llatí per formar junt amb els catalans una mateixa obra. Aquesta consta de dues parts ben concretes i diferenciades. La primera,¹³ exceptuada una breu introducció en llatí, és tota feta en català i consta de sis cobles a 3 veus, cantant-se cadascuna d'elles amb una música cada vegada diferent, a les que contesta una Resposta o «Responsión» a 7 veus i que ens forneix el subtítol d'aquesta primera part. A la fi de cada cobla el manuscrit escriu «Respon sol». Ço que responia un cantor sol, que, d'acord amb l'original, era el *Bassus* (en realitat un tenor), eren les paraules d'una de les lliçons del llibre de Job que es canten a l'ofici de difunts intercalades entre cobla i cobla d'aquesta manera: a la fi de l'estrofa llatina cantava les paraules «Homo natus de muliere». Després de la primera cobla en català, cantava «brevi vivens tempore»; després de la 2.ª «repletur multis miseriis»; a la fi de la 3.ª «qui quasi flos egreditur

12. Vegeu F. PEDRELL, *Catàlech*, II, pàg. 19.

13. Crec que aquesta es la primera part, perquè a l'*Altus* trobem aquesta indicació «*Altus primi chori. Entrada a 3.*». Si, doncs, a la música d'aquest *Altus* correspon l'entrada, és amb aquesta que començava la representació.

et conteritur»; després de la 4.ª «et nunquam in eodem statu permanet»; després de la 5.ª i 6.ª (que es feien seguides i sense cantar ja el gregorià) venia la gran «Responsión» a 7 veus «a tan bella flor de lis». D'acord amb l'estètica barroca del diàleg i oposició, al solista que canta *Quid vidistis* li contraposa una resposta a 3 veus, i a les cobles a 3 veus una resposta a 7. Aquesta només es cantava, tal com es dedueix del manuscrit, a la fi de la cobla VI. Però no cantant-se en pla de representació, pot cantar-se després d'una o més cobles a discreció del director.

La segona part és tota exclusivament en llatí i consta de nou estrofes o cobles a 3 veus a les que segueix una «Responsión» també en llatí a 7 veus. Les cobles I-V es canten amb una mateixa música, fent la resposta després de la V.^a; les estrofes VI-IX es canten amb música diferent, repetint la resposta després de la cobla IX.

Joan Verdalet nasqué a Olot el 4 d'agost de 1632. Als 18 anys figura com mestre de la parròquia de Sant Esteve. Se suposa que fou l'organista de la dita parròquia mossèn Francesc Balle Oliva qui l'inicià en els coneixements musicals que després perfeccionà a Girona amb l'organista aragonès Jaume Molina. Vers 1660 es casà amb una tal Mònica de la que tingué dos fills, Francesc i Joan, essent també aquest darrer un excellent músic. A la mort de l'organista Molina, en 1652, ocupà el seu lloc el nostre músic. En 1682 es casà per segona vegada amb Helena. J. Verdalet ocupà la plaça d'organista amb gran brillantor fins a la seva mort, esdevinguda el 5 de març de 1691.¹⁴

13

- I Dulce collo pendens pondus,
ludit inter basia,
onus leve cui mundus
matre ridet socia.
- II Cantat mater, ridet natus, 5
cantat Joseph parvulo:
sola virgine prognatus
colletatur garullo.
- «Responsión»
O vos omnes qui transitis,
qui videtis, qui gaudetis: 10
cantate parvulo formosulo,
cantate puppulo tenellulo
in citaris, in cimbaliis,
in fistulis benesonantibus.

14. Cf. F. CIVIL, *Compositores y organistas gerundenses en el siglo XVII*, en *Anales del Instituto Gerundense del Patronato José M.ª Quadrado del CSIC*, XXI (1972-73).

	Cantate Domino in buccinis, in tympanis in organis benesonantibus. Cantate parvulo formosulo, Cantate puppulo tenellulo Cante Domino in buccinis, in tympanis, in organis benesonantibus.	15 20		celo datus, mundo datus Christus natus hodie.	
			VI	Exultemus et letemur in chordis et organo, alternantes collemur in tubis et timpano,	35
			VII	in fistulis et cimbalis bene sonantibus, in lituis et buccinis clare tonantibus.	40
III	Cantent angeli ludentem matris in amplexibus et Josepho corrientem in divinis nexibus.	25	VIII	Plaudant silve, plaudant prata, leta plaudant nemora et quecumque campis nata plaudant nato flumina.	45
IV	Laeti concinunt pastores novo terris Domino, spargunt melos, spargunt flores dulci mentis júbilo.	30	IX	Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores, gramina: plaudant rupes et torrentes nato plaudant omnia. «Responción.»	
V	Nobis datus, nobis natus ex intacta virgine,				

14

[Villancico de naciones]

Tiple 2.º del 1 Chor - Oygan, atiendan, señores,
y verán en el portal
que llegan varias naciones
para el niño adorar.

Ya gritando vienen todos
sobre quien á de llevar
al entrar al portalillo
el premio y primer lugar.

5

Alto 1 Choro - Aragón solo á de entrar.

Tenor 1 Chor - Sols á de entrar Catalunya.

10

Tiple 1 Choro - Los valencians som primer.

[Tiple 2 Choro] - Yo só Monsiur de Gascuña.

Alto 1 Choro - Quítasse allá el buen Monsiur
que acá no tiene lugar.

Tenor 2 Chor - A sa Mayorca li toca
entrar primer al portal.

15

Tiple 1 Choro - Per Déu a adorar que toca
primer lloch al valencià.

Tenor I Choro - Dexem-nos de tantas roncás
qu'els catalans hem de entrar.

20

Tiple 2.º Choro - Cosa bonica, cosa galana.

	Alto 1 Choro	- Ya le he dicho al buen Monsiur que al portal no tiene entrada.	
	Tiple 2 del 1.º Chor	- Cesse toda la porfia y entre primero al portal a cantar una letrilla el famoso catalán. Vamos, vamos en el portal.	25
Copla I	Tenor	- Ay pobre Infant — y ¡como no plora tot mort de fret — sens gens de roba!	30
II	Tiple 1.º	- Tingan pietat — donem-li roba y per menjar — alguna cosa.	
III	Alto	- Una camisa — que la tinch sola li he fet donar — de tela bona.	
IV	Tiple 2	- Yo dos fassets — y una bandola y un bolqueret — qu'és cosa bona.	35
V	Tiple 2.º Choro	- De una faxeta — sé qu'està pobra y yo la y porto — qu'és tota nova.	
VI	Tenor	- De gambuxet — ningú li'n porta, però jo, sí, — que sé què costa.	40
VII	Tiple 1.º	- Un frontalet — amb punta nova y una porteta — mi amor li dóna.	
VIII	Alto	- Porto un bresol — cosa donosa que li [hi] portat — de Barcelona	
IX	Tiple 2	- De campaneta — no sé si'n porta, que per jugar — és bella cosa.	45
X	Tiple 2.º Choro	- Porto un ansat — de galán sopa de sucre y mel — cuberta tota.	
XI	Tenor	- Un brocalet — de malvasia li vull donar — qu'és cosa fina.	50
XII	Tiple 1.º	- Jo per Josep — y per Maria porto un capó — y una gallina.	
XIII	Tiple 2	- De chocolate — porto una lliura y uns melindrets — cosa molt fina.	
XIV	Tots	- Donem-li tots — amb fe molt viva tot nostre cor — y nostra vida.	55
	Tots	- Vitor, vitor el catalán — ha sido y será muy galán.	

Com que aquesta peça no porta títol li he donat jo el de «Villancico de naciones» d'acord amb la pràctica de l'època que anomenava villancico de llengües o de naciones aquells on es

canta en diferents llengües. Aquí es tracta d'una innocent discussió entre aragonesos, catalans, valencians i mallorquins per veure qui ha d'entrar primer al portal de Betlem. El fet que una lletra

tan vulgar digui amb tota naturalitat «que llegan varias naciones» sembla donar a entendre quin era el concepte de nacionalitat que el poble espanyol tenia al segle XVII. Encara que el començ és en castellà, en realitat es tracta d'una obra d'exaltació de Catalunya, ja que després de la pintoresca discussió bilingüe de la introducció es canten 14 cobles en català, corejant tots al final el triomf del «catalán [que] ha sido y será muy galán». El text fou publicat per mi mateix a la revista *Ulldecona* pel Nadal de 1978 amb una visió de conjunt del villancico al segle XVII.

Francesc Soler, autor d'aquesta peça, nasqué a Monroig del Camp (Tarragona) entre 1613-1620. A l'agost de 1680 guanyà unes oposicions de mestre de capella de la catedral de Vic. Al febrer de 1682 guanyà les de Girona, morint el maig de 1688.¹⁵ La producció de F. Soler és d'una importància cabdal per a l'estudi de la polifonia barroca a Catalunya, tenint en compte que escriví misses de 8 a 13 veus amb instruments, i psalms i villancicos a 15 v.

15

*Bitayna, diridanya,
què pena tan estranya
qu'em fa sentir l'amor!*

I	En punt ja mai reposa lo meu af.flegit cor y te per bona cosa restar ab sa tristor. <i>Bitayna, diridanya...</i>	5
II	Y no vol alegria fins tinga son tresor y d'ell mateix no sia, tothom te per traydor. <i>Bitayna, diridanya...</i>	10
III	Voldria y no voldria llansar de si'l dolor y veu qu'és impossible fer foch sense calor. <i>Bitayna, diridanya...</i>	15
IV	Y que un mal tan horrible no pot ser durador. Valeu-me doncs, senyora, que us só bon servidor. <i>Bitayna, diridanya...</i>	20
V	Valeu-me doncs, senyora, que us só bon servidor,	25

15. Vegeu F. CIVIL, ob. cit.

que a voltes en una ora
se guanya un pecador.
Bitayna, diridanya...

Llàstima que aquesta peça no porti nom d'autor, car és una cançó d'una gran bellesa, que té tota la gràcia d'una melodia ben tallada i construïda amb aquell fons d'amable melangia que tan sovint acompanya a les cançons catalanes. Estic segur que serà una de les obres més cantades d'aquest recull.

16

La poesia que segueix és un enfilall de cobles de «seguidilla» concatenades de tal manera que els versos tercer i quart d'una cobla serveixen de primer i segon de la cobla següent. Les dues primeres cobles les dono amb tot el detall resultant de l'aplicació del text a la música, per tal que qui en vulgui cantar més, sàpigi com aplicar la lletra.

Anit és nat un Infant allà en Betlem (bis) és petit, però és molt gran com ho veieu, faridondeta, si és petit, és tot un Déu, si és petit, faridondeta si és petit, no cap al cel.	5
Es petit però és molt gran com ho veieu (bis) pus compendre'l no han pogut los onze cels, faridondeta, pus compendre'l no han pogut, no han pogut faridondeta, no han pogut los onze cels.	10 15
Anem, vehines, si us plau, y no tardem, anem a veure l'Infant nat a Betlem, i si una cobla trobam, la llogarem y el contrapàs vigatà cert ballarem.	20
Na Lucrècia serà al cap, que el sap molt bé, y després li seguirà na Elisabeth, que com és de sa marina, va com un vent, encara que si m'hi pòs, li guanyaré.	25 30

An Guillem y an Bernat vindran també.	
Ab an Baldiri vindrà Antoniet	35
y faran tots per sa part lo que convé.	
Y després d'haver ballat, nos ne anirem	40
a despedir de l'Infant y de Josep.	
A la verge celestial li donarem	
set gallines y un gall y un anyell.	45
Y tots li direm postrats: Verge, preneu,	
y Déu lo guard de tot mal vostre Fillet,	50
que bé sabeu quant y quant l'em menester,	
Ell y a Vós y a tots nos quart. Amen, amen.	

L'autor de la música és Pau Rosés, compositor de final del segle XVII i començament del segle XVIII, la biografia del qual ignorem. A la Biblioteca de Catalunya hi ha altres composicions d'aquest músic en llatí i castellà.

Les peces dels números 17 i 20-25 formen un conjunt particular dintre del repertori d'aquesta Recopilació; per això faré aquí un comentari general a les esmentades obres, a més dels detalls particulars que puguin sorgir en cada una d'elles. Tenen de comú el fet que totes set provenen del repertori musical del Santuari de N.^a Sr.^a dels Arcs (Santa Pau) comarca d'Olot, i, encara que figuren anònimes, és molt probable que moltes d'elles hagin estat escrites per músics de la comarca d'Olot.

El P. Nolasco d'el Molar en el seu treball *Canções navideñas procedentes del Santuario de N.^a Sr.ª de Els Arcs*, publicat a l'Anuario Musical, XII (1959) diu que l'organista olotí Lamarca «Ha dejado piezas de música para órgano, una misa a voces e instrumentos, así como algunas canciones religiosas con su letra en catalán o castellano, acompañadas de instrumentos». D'aquestes paraules podríem deduir que algunes peces anònimes de l'esmentat Santuari són de Lamarca. I efectivament, després d'examinar els manuscrits, crec que es pot afirmar amb grans probabilitats que la música dels números 20-25 d'aquest cançoner, que figuren anònimes, són de Lamarca. Em fundo en aquests fets: la peça XV de l'Arxiu Musical de Sta. M.^a dels Arcs duu a la portada aques-

tes paraules: «Estribillo y Aria a solo al Smo. A la cumbre de un monte. 1767.» i al peu de la portada ve escrit el nom de «Joseph Lamarca, Organista». Ara bé, examinades les planes de tots els números citats, la paleografia, tant de la música com de la lletra és del mateix autor. Però per mi té més força encara el fet que les dites peces porten totes la mateixa data de Nadal de 1767. Als segles XVII i XVIII el mestre de capella (moltes vegades en les esglésies modestes el mestre de capella i l'organista són una mateixa persona) té l'obligació d'escriure cada any la música dels villancicos de Nadal i del Corpus Christi. Els villancicos es canten al final dels diferents Nocturns de la pregària eclesiàstica en substitució dels Responsoris i és per això que un mateix músic (el mestre de capella o organista en funcions de mestre de capella) posa la música als diferents villancicos d'un mateix any. Hom podria objectar-me que el villancico que porta el nom de Lamarca és del Santíssim i no de Nadal, però l'argument continua essent vàlid, car vol dir senzillament que durant tot l'any 1767 Lamarca, organista, actuava al mateix temps de mestre de capella. Un cas il·lustratiu el tenim en els vint villancicos que escriví Góngora en 1615 per a la catedral de Còrdova: uns eren per Nadal, altres pels Reis i altres per Corpus, però el compositor únic fou el mestre de capella de la catedral cordovesa, Joan del Risco, qui posà la música a uns i altres, car tenia aquesta obligació com a mestre de capella.

Josep Lamarca o La Marca nasqué a Olot el 25 de desembre de 1723, i morí el 8 de juny de 1813. Fou organista del Santuari de la Mare de Déu dels Arcs. Deixà un important repertori d'obres d'orgue on figuren molts organistes catalans del segle XVIII, a més d'un bon nombre d'obres d'ell. El lector podrà fer-se una bona idea d'aquest músic llegint el treball de F. Civil, *La música religiosa, a Olot i comarca, corrent del segle XVIII*, en «Annals 1977. Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i comarca». El P. Nolasco en l'article abans esmentat publicà vint-i-una peces d'aquest repertori de Sta. M.^a dels Arcs, la melodia del número 17 i la de tres villancicos en castellà. El text de les peces números 17, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 del nostre Cançoner correspon als números 1, 12, 13, 11, 14, 21 i 15, respectivament, del treball de P. Nolasco.

17

I Lo desembre corjelat
que al sol se retira,
abril de flors coronat
que als hòmens admira,

	procurem-li roba qu'es puga abrigar. <i>Lam, faralà, faralà, laylà, anem allà.</i>	15		<i>ding, dang, dan. Ja no repican, ja deixan anar. Dan, dan, dan.</i>	15
I	Jo li portaré un cotet beuadero y llansolet, de tela una baloneta, mantellina de vayeta que crech molt bé li vindrà. <i>Lam, faralà, faralà, laylà, anem allà.</i>	20	I	— Al so de las campanetas, fent camadetas y tot cantant, a Betlem nos encamina la llum divina que va devant. — <i>Gandín, gandan, gadan, dingan, danga, dan, dingan, dan, din, dan.</i>	20
II	Jo li portaré una faixa ab aguanetes de raixa, un capell y un capuchet, de plata un bacinet y campana per tocar. <i>Lam, faralà, faralà, laylà, anem allà.</i>	30	II	— Per prosseguir lo viatge prenguem coratje. No'ns cansem tant. Apuntalem-nos las barras ab butifarres de quant en quant. — <i>Gandín, gandan, gadan...</i>	30
III	Jo li portaré un bressol ab son trespontí, llençol, de llana una bona pell y de nous un cistell per quan mastegar voldrà. <i>Lam, faralà, faralà, laylà, anem allà.</i>	40	III	— Empinem nostras botellas, pues totas ellas plenas estan; y sangrem ab alegria primer la mia, qu'és la més gran. — <i>Gandín, gandan, gadan...</i>	35

La música d'aquest villancico és d'una frescor, alegria i candor que es comuniquen fàcilment. És una sort que s'hagi conservat una peça com aquesta, perquè ella traspua un esperit gairebé desconegut entre nosaltres, precisament perquè no sentim gaire música d'aquesta època. Consta d'una introducció a solo, compassos 1-24, una resposta o refrany, comp. 25-66, i cobles. L'autor de la música és Francesc Salvat, mestre de la catedral de Tarragona, mort el 1720, de qui es conserven diverses obres de gran mèrit i inspiració. El llenguatge del text poètic presenta també detalls propis de la província de Tarragona.

20

- Una festa com aquesta
en lo món no's pot trobar.
Totom vinga,
que ja dinga
lo cóurer del campanar.*
- Dinga, dinga, dan,
dan, dan, dan, dan, dan,
dinga, danga, dan.*
- Ja'ls campane[r]ls ja na tòcan
a tritllo sens may parar:*
- dinga, dinga, din,
din, din, din, dinga, din,*
- 5
- 10

IV	— Tastem totas las fruytetes que las mongetas an confitat per la nova partareta, Verge y mareta del Fillet amat. — <i>Gandín, gadanga, dan...</i>	40
V	Repicau las campanas, tocau follias, tocau pabanas, balls y sardanas tocau, tocau. Contemplau la mareta: ab Joseph balla, fan sardaneta esboladeta, mirau, mirau.	50
		55

El tema de les campanes és un dels més freqüents en la temàtica del villancico barroc, tant és així que sovint porten el títol nu de «Campanas». Cal observar degudament que tots aquests villancicos que donem aquí, encara que d'esperit popular, com s'escau pel Nadal, res no tenen de carrincló, ans, per contra, són d'una gran distinció i àdhuc elegància, i confiem que a poc a poc

s'aniran incorporant al repertori vivent de les corals i també dels solistes, pel que fa a les peces a una i dos veus.

21

*Canyable y Bullera,
que de Egipte som,
tenim la notícia
que és nat lo Señor
sols ab la assistència
de la mula y bou.*

*Al pobre angú
portem-li bobó
y fem-li festetas,
que és un gentil noy.*

I — Bullera, feliz fortuna
crech que tindrem avuy los dos,
puix la nit se torna dia,
espargint los raigs lo sol,
que és nat, al pesebre,
nu lo Redemptor. —
Al pobre angú...

II — Cañable, lo que me admira,
lo de l'estrella del nort,
que nos ha guiats en el puesto
per véurer lo Salvador.
Y és la polla rossa
que no à post l'ou. —
Al pobre angú...

III — A mi me suspèn Maria,
la mare de l'Infantó,
que, contemplant sa hermosura,
la veix astro, lluna y sol;
Y lo pacient Ninyo
també és molt ermós. —
Al pobre angú...

IV — Lo vell aturdit me deixa
de véurer-lo tan gustós,
alegra com una pasqua,
cantant algunas cançons.
Y li cau la baba
miran-se al Ninyo. —
Al pobre angú...

V — Encara, tot nou reparo
en Joseph per ser ditxós
que, cantan las cansonetas,
y mezcla algun galindó.
Y li diu alegra:
«Cayda y miseñor!» —
Al pobre angú...

VI — Lo que reparas, no dupto
que és cosa de admiració;

però serà algun misteri
véurer que acut tot lo món;
a l'Infan regàlan,
lo adóran de cor. —
Al pobre angú...

VII — Puig tenim tanta ventura,
dexem los infarfagons;
anem adorar nosaltres,
que no són més los pastors.
Portem-li juginas,
qu'és cosa de noys. —
Al pobre angú...

VIII — Dexem, pues, las contumèlias,
perquè tot adollos són;
anem adorar al Ninyo
y oferim-li los tresors,
que'és Atxa y de Blesca
lo més poderós. —
Al pobre angú...

El duo ha estat poc conreat a casa nostra, malgrat ésser un gènere musical que acostuma a traspuar molta vida i art a l'ensem. Tant aquest duo, que se suposa interpretat per dos gitanos, com els altres que segueixen són de molt bon gust i porten un segell de distinció que en alguns moments fan pensar en Haydn.

22

— *Esta nit del naxament
ne volem cantâ una lletra,
que si bé la escoltau,
la disposarem pel ventre.*

*Lum, lay, la,
jo també la vull cantar. —
Cantem tots, tots ab un temps
y anem disposant la festa:
bon menja[r], qu'és lo primer,
y que 'u paga musèn Pere.
Lum, lay, la,
musèn Pera ho pagará.*

I — Una festa avem de fer
en señal de alegria
per ser nat avuy Jesús,
fill únich de Maria. —
*Sia norabona, mon company.
Bonas festas tingas de Nadal,
bonas festas tingam tots
y bon Cap d'Any!*

II — En la festa que tu dius,
jo també m'i faria.
Si algun gasto se à de fer,

- pagaré lo que sia. —
Sia norabona... 25
- III — Content estich de trobar
tan bona companyia;
y axí, si estàs content,
jo un bon dinar faria. —
Sia norabona... 30
- IV — Molt bé parlas, pastoret;
puix veix molt bé ton brindis;
vés dient lo que tu vols,
que jo diré la mia. —
Sia norabona... 35
- V — Lo dina[r] que jo vull fer,
serà cosa molt esquisida:
dos capons ne portaré
y un parell de gallinas. —
Sia norabona... 40
- VI — No an de faltar perdius,
per ser cosa molt rica;
jo al punt me n'aniré,
y, engaña'm, si és possible. —
Sia norabona... 45
- VII — Puix és dia de Nadal,
rahó serà que tinga
un gall dindi ben rustit
y ben farcit que sia. —
Sia norabona... 50
- VIII — Un anyell tindré ben gros,
que serà de vint lliuras,
y, axí, si bé te apar,
serà per mandonguillas. —
Sia norabona... 55
- IX — Y també se à de fer
una olla ben podrida,
que't segur serà la flor,
si'l caldo és de gallina. —
Sia norabona... 60
- X — Quatra cuxas de moltó,
que sian ben rustidas;
dos mil neulas y torrons
ab bona malvesia. —
Sia norabona... 65
- XI — Serquerem-ne un bon vi
que sia cosa fina;
brindarem-ne molt sovint
al Fillet de Maria. —
Sia norabona... 70
- XII — Ayguardent tindrem també
de aquella que requinta:
- puix, després de un bon dina[r],
és bona medicina. —
Sia norabona... 75
- XIII — Vegem lo que avem gastat
y paguem lo que sia.
Quatre doblas te n'as fet,
y bon profit te fassa. —
Sia norabona... 80
- XIV — Quatre doblas te daré,
si a cas tu me las fies;
que si no, ja t'é pagat
dient bon profit te fassia! —
Sia norabona... 85
- 23
- Al nàixer de l'alba
lo sol resplendent,
se alégran los hòmens,
càntan los aucells.
Y puix ja refilan
cerca de Beilem,
Jesús serà nat
com a sol etern.
Anem tots y cantem.*
- I Ja lo corp voràs no escusa
publicar secret tan gran,
puix diu que lo Verv à pres
carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn. 10
- II Ab sa veu de filomena
publica lo llueret: 15
— Dones, veniu a fer festes
al Jesuset, al Jesuset. —
- III Lo gaix, que no dissimula,
un gascó que veu cangat:
— Si aquí — li diu — no te alivias,
passa, gabaix, passa, gabaix. — 20
- IV Lo pardalet tampoch cessa
en publicar lo que creu,
que'l minyonet que és nat
és Déu etern, és Déu etern. 25
- V Lo puput figonejant,
vent que'l diable és vensut,
mirant-li las bañas, li diu:
— Puput, puput, puput, puput. —
- VI Per pronòstich de bon any,
publica de Jesús nat
la guatlila al millor pagés:
— Blat segat, blat segat. — 30

- VII Fins la garça dominica
ofereix de tot son cor 35
per regalar la partera:
— Blanca, quatzós, blanca quatzors. —
- VIII Lo lloro, que's veu tancat
entre bergelles de ferro,
— Servir-t'é — al nat li diu — 40
de perro, de perro, de perro. —
- IX Lo pinsà, ab sa veu alta
y molt estorrufadet,
diu que té, lo bon Jesús,
fret, fret, fret, fret, fret, fret, fret. 45
- 24
- *Ay de mi, senyores,
que estich molt aflegit
per estar en dias de Pasquas
sens tenir-ne algun ardit!
Però no vull estar trist,
que per ser dia tan alegre,
no faltará un amich, ningún amich.*
- Coblas
- I — Jo som un pobre pastoret
y vinch de terras molt lluny;
y per no tenir diners, 10
porto la fam com al puny.
- II — Jo som un pobre zagalet
y vinch del meu rebañet;
y per estar jo tan pobre
ne estich mort de son y fred. 15
- III — Si a tu lo fret te espanta,
què farà a mi la fam?
Jo la prenc ab paciència,
sols per vèurer lo Ynfant.
- IV — Quin infant és aquell que vols
[vèurer, 20
que jo'l vull vèurer també?
Que si'm dóna per castañas,
jo la y estimaré molt bé.
- V — El Ynfant que jo t'é dit,
és molt poderós Señor, 25
y és el Rey del cel y terra
y de tot emperador.
- VI — Si est Infant és tan rich,
jo ja no tinch por de res,
perquè és sert que nos darà 30
molts diners per torronets. —
- Diem-os de oió,
anem-lo adorar;
y li donarem los cors
y Ell la glòria nos darà 35
Tarà, tarà, ra, ra.*
- Aquest villancico, atenent el text, és una mica estrany. Els vuit primers versos, que el P. Nolasc numera con cobla I, irregular, porten en el paper de l'acompanyament el mot «Estribillo» i deuen ésser-ho, des del moment que, en acabar de cantar-se aquests vuit versos, segueixen les «coblas» en els dos papers dels «Tibles». En l'execució les cobles senars les canta el soprano primer i els parells el segon, sempre amb la mateixa música, finida la qual deu repetir-se el refrany «Ay de mi, senyores». Després de la cobla VI segueix un altre període musical que, tant en els papers de les veus com en l'acompanyament, porta el nom de «Fuga», que correspon als versos «Diem-os de oió» etc. que en veritat són desconcertants, començant perquè el primer és inintelligible; però no hi ha dubte que formen part de la mateixa peça, car la música dels vuit primers compassos d'aquesta fuga és la mateixa del començament del refrany, però ara en compàs binari. Aquí el mot fuga és entès en un sentit amplíssim que només implica un mínim d'imitacions en les diverses parts. Una denominació semblant de «Fuga» pot veure's en la cantata de Torres «O quien pudiera alcanzar» publicada per M. Querol en *Música Barroca Española*, vol. V (Barcelona, 1973) pàgina 115.
- 25
- «Introducción»
- A Belem devem anar
esta nit tots ab lo cor,
y adorar al tierno Infant
ab lo més humil amor.
Cada hu deu oferir 5
ab rendiment fervorós
lo més preciós que tinga,
imitant tots als pastors.
*Anem, anem de pressa
y fora la peresa! 10
Donem a l'Infant nat
dons y dàdivas de grat.*
- Tiple 1.º — ¿Què li portes tu, Joan?¹⁸
Tiple 2.º — ¿Què li daràs tu, company?¹⁹
18. Sobre la paraula Joan el manuscrit escriu Fèlix; això vol dir que variaven el nom d'acord amb el nom de qui ho cantava.
19. Sobre el mot «Company» el manuscrit escriu Domingo; això indica que el canviaven d'acord amb el nom del cantor.

- Tiple 1.º — Si yo del vi blanc tenia, 15
és ben cert li'n portaria,
però millor me'l beuria
per fer-me passar lo fret.
- Tiple 2.º — Si yo tenia torrons, 20
molt gustós li'n donaria
y millor me'ls menjaria,
perquè may me'n só vist fart.
- Tiple 1.º — Jo porto un poch de formatge,
però és ya molt curcat.
- Tiple 2.º — Yo una botella de vi, 25
encara que no es de Llançà.
Anem, anem de pressa...
- I — Jo os oferesch, tierno Infant,
com a pobre pastorcilla,
lo cor y ànima mia, 30
quedant en vós abrasat.
- II — Jo os oferesch, tierno Infant,
com ovella ya perduda,
la vida a Vós deguda,
ya que tant vos à costad. — 35

Aquesta peça comença amb una frase de 9 compassos de violí que el manuscrit anomena «Paseo». Segueix una «Introducción» que comprèn la música sobre la lletra dels vuit versos primers, als quals segueix el «Estríbillo», finit el qual, comencen les cobles pròpiament dites. Els versos que el P. Nolasch dóna com a cobla primera constitueixen la introducció. Respecte al text establert pel P. Nolasch hi ha algunes diferències amb el nostre, car el savi caputxí seguí el text del soprano primer, sense posar esment que mentre aquest té pausa i calla, el text continua en el soprano segon, d'on resulta que el vertader ordre dels versos és el que jo dono aquí. Com pot veure, doncs, el lector, les dues úniques cobles són les dels versos 28-35. En quant a la intervenció del violí, a primera vista semblava que res tenia a veure amb les veus, puix que per un cantó en el paper d'aquestes no estan escrites les pauses corresponents als compasos de la introducció o «paseo» del violí, i per l'altre, les

veus estan en un to diferent del violí. Però pensant que en l'època barroca a Espanya he trobat diverses vegades que els instruments donaven el so real, mentre les veus estaven escrites en un to diferent — que acostuma ésser a l'interval d'una quarta —, baixant les veus una quarta, aquestes encaixaven perfectament amb el violí. Havent-se perdut, pel que es veu, l'acompanyament l'he escrit jo mateix.

26

*Bon any y mercat que Déu nos do,
per poder vendre nostra marxandisa!
Anem totas, puix, a Barcelona,
ja que lo temps nos brinda y avisa.
Allà vendrem per los carrers
los fruits de nostra cullita:
mata, espígol, romaní,
fulles d'eure y ous del dia,
castanyas y figas secas,
butifarras y llangonisas.
Bon any y mercat que Déu nos do,
per poder vendre nostra marxandisa!*

Aquesta peça és el començ, i la que segueix el final, d'una mena de comedieta lírica, anònima, que comprèn una dotzena de números musicals i porta el títol d'*Oratori Burlesch*.²⁰ Obra d'una gran animació i típicament catalana en el seu ambient; la seva representació podria tenir força èxit de públic. Dóna la impressió que no són com els números de sarsuela entre els quals hi ha text no cantat, ans sembla que té perfecte sentit cantant-ho tot seguit, ço que justificaria el títol d'oratori.

27

*Puitx que ja se fa de nit
y és hora de retirar,
anem-nos-en a sopar,
tingam pues tots bona nit*

20. Cf. F. PEDRELL, *Catàlech*, II, pàg. 75.

III. CRÍTICA I FONTS DE L'EDICIÓ

L'ortografia del text. A la part musical l'ortografia del text no és sempre exacta a l'original en tots els seus detalls, car a la lletra subjacent a la música sempre he tingut cura que no hi hagi detalls que destorbin els cantors. En canvi, en el capítol II donem els textos amb tota la fidelitat desitjable. Per tant, qui s'interessi per aquests haurà de cercar-los en el dit capítol.

El nom de les veus. De cara a la pràctica en la part musical, en la capçalera de les peces he unificat el nom de les veus, adoptant la nomenclatura corrent avui dia de soprano, contralt, tenor i baix, excepte en les peces llatines i el número 14. Però en les fonts poso el nom de les veus tal com apareixen als diferents manuscrits, que quasi sempre és en castellà. Cal remarcar que sovint escriuen «tible» en lloc de «tiple».

L'acompanyament. Tota la música dels segles XVII i XVIII és amb acompanyament, el qual, com tothom sap, ve indicat pel baix, que de vegades no està xifrat o ho està insuficientment. La realització de l'acompanyament del baix ha estat feta pel mateix transcriptor, el qual ha creat un acompanyament nou en els casos en què aquest s'ha perdut.

1. Font: manuscrit M. 1166 de la BCB (Biblioteca Catalunya de Barcelona), folis 10^v-13. En la Resposta de Cepa a 5 veus hi consten els noms de *Altus*, *Tenor primus* i *Tenor secundus*. Sense nom les altres veus.
- 2-3. Font: M. 588 de la BCB; Pedrell, *Catàlech*, n.º 968. Consta de quatre quaderns que corresponen a les veus de *Cantus*, *Altus*, *Tenor* i *Bassus*.
- 4-7. Font: manuscrit del segle XVI de l'Arxiu Municipal de València.
4. En una sola plana les dues veus: «Duo de Jeroni Surita lo Vell. Tiple. Tenor. Duo.»

5. Les dues veus en una sola plana: «Tiple a Duo. Tenor a Duo.»
6. En dues planes: «Tiple a Duo. Contralt a Duo com a Tiple.»
7. En dues planes: «Duo. Eva, Contralt com a Tiple. Tenor, Adam. Duo.»
8. Font: M. 747/1 de la BCB; Pedrell, *Catàlech*, 828.
9. Font: manuscrit de la Biblioteca Pública d'Olot; sign. I-VIII, folis 130-132.
10. Font: M. 748/9 de la BCB; Pedrell; *Catàlech*, 716.
11. Font: M. 775/48 de la BCB; Pedrell, *Catàlech*, 786. Nomenclatura de les veus: Tiple, Tenor, Contralt, Baix. «Acompañamiento al Estrivo.» He abaixat la peça una 3.ª menor.
12. Font: M. 744/26 de la BCB; Pedrell, *Catàlech*, 702. El paper del baix és l'únic que porta les paraules de Job (vegeu el comentari). Al marge superior escriu: *Bassus Primi chori a 7. In festo Nativitatis Domini*; encapçala el primer pentagrama amb el mot *Solus* i el segon diu: «Responsión a 3, Amores inter amores.» El paper del contralt: «*Altus primi chori*. Entrada a 3.» Al paper del soprano del segon cor hi ha la data de la composició: «Canto 2.º Choro. Responsión a 7 para Navidad. 1652.» El paper del baix del segon cor porta el nom de Joannis Verdalet.
13. És continuació de l'anterior. Papers: *Cantus primi chori*, *Altus* «Coblas» a 3. *Tenor primi chori*, «Coblas» a 3. Aquestes 3 veus canten les estrofes I-V, *Dulce collo pendens*, etc., a les quals en la «Responsión» s'hi afegeix un segon cor: «Tiple, Altus, Tenor, Bassus, Responsión a 7.» El paper del tiple porta el títol *In festo Nativitatis Dmni*. Els papers del Tenor i Baix porten el nom de Joannis Verdalet. Les 3 veus del primer cor canten les cobles VI-IX

- amb música diferent de les anteriors, repetint-se la mateixa Resposta.
14. Font: M. 774/16 de la BCB; Pedrell, *Catalèch*, 785. Tots els papers de les veus estan escrits en *do* major, mentre l'acompanyament ve escrit en *si* bemoll major. Al marge superior del contralt del primer cor diu: «Han de esperar que se diga la Introducció.» La paraula «apriisa» només ve escrita al paper de l'acompanyament. La repetició dels 33 primers compassos, a més d'indicar-se amb el senyal normal de repetició, és explicada així: «Estas dos líneas se an de dezir dos vezes.»
  15. Font: M. 744/25 de la BCB; Pedrell, *Catalèch*, 987.
  16. Font: M. 738/48 de la BCB. L'he abaixada una 4.ª respecte al manuscrit original.
  17. Font: Arxiu Musical de N.^a Sr.^a dels Arcs; sign. I-1^r. Porta aquesta indicació de moviment: «Ayrosa. Lletra al Naixement, a solo.» A jutjar per l'armadura de la melodia, aquesta fou escrita per tenor amb clau de *do* en 4.ª i dos sostinguts (*fa*, *do*), i la tonada era en *re* major. Una mà posterior hi afegí els sostinguts *sol* i *re*, convertint-la en *mi* major, però aquesta mà s'oblidà de posar la clau de *sol*, que és com s'ha de llegir, en lloc de l'antiga de *do* en 4.^a
  18. Font: M. 3881/8, fol. 17 de la Biblioteca Nacional de Madrid. Hi manca l'acompanyament. El que publico és meu.
  19. Font: M. 1637 de la BCB. En la portada: «Villancico a 4 voces en llengua catalana, para Navidad, del Maestro Francisco Salvat. *Esta nit gloriosa*.» Hi ha una sèrie de cercles concèntrics descendents i sota d'ells aquestes paraules: «Es de la (illegible) Comte de Lerdu 1763.» L'he transportat una 4.ª baixa.
  20. Font: Arxiu Musical de N.^a Sr.^a dels Arcs, sign. XV. En la portada: «Villancico a 4.º para la Navidad del Señor [*Una festa com aquesta*] 1767.» Papers de «Tiple 1.º y 2.º, Alto, Tenor y Acompañamiento.»
  21. Font: Arxiu Musical de Sta. M.^a dels Arcs, VII. En portada: «Lletra al Naxament a Duo en què parlan Canyable y Bullera, gitanos, 1767.» Papers de «Tible 1.º, Tible 2.º y Acompañamiento a Duo al Nacimiento.» Empra el mot «*Resposta*» a las «coblas» en lloc de «estribillo» que és el correntment usat en tots aquests documents.
  22. Font: Arxiu Musical de N.^a Sr.^a dels Arcs, sign. V. En portada: «Lletra a Duo per la nit de Nadal, *Esta nit del Naxament*, 1767.» Papers de «Tible», Tenor i «Acompañamiento». Empra el mot «*Resposta*» i també «estribillo».
  23. Font: Arxiu Musical de Sta. M.^a dels Arcs, sign. VIII. En portada «Duo al Naixament, *Al nàixer de l'Alba*, 1767». Papers de «Tible 1.º, Tible 2.º i Acompañamiento».
  24. Font: Santuari de N.^a Sr.^a dels Arcs, Arxiu Musical, sign. XIV. En portada «Letra a Duo al Nacimiento de Christo que dize *Ai de mí señores*, 1767.» Papers de «Tible 1.º, Tible 2.º y Acompañamiento». Al final de les cobles segueix el darrer període de la composició amb el títol de «Fuga». Vegeu el comentari al text.
  25. Font: Santuari de Nostra Sr.^a dels Arcs, sign. XIV-1. Perduda la portada i l'acompanyament. El que es publica és meu. Papers de «Tiple 1.º, Tiple 2.º i Violín». El mot «*paseo*» en el violí significa segurament el mateix que «*paso*» en els organistes. Les veus han estat transportades una 4.ª baixa respecte al manuscrit original.
  - 26-27. Font: M. 776/1 de la BCB; Pedrell, *Catalèch*, 886. Nomenclatura de les veus al manuscrit: «Tible primo, Tible segundo, Alto, Tenor, Acompañamiento.»

PART MUSICAL

1. Soleta y verge estich

Càrrecres - M. Querol
(s. XVI)

5

S. So - le - ta y ver - ge es - tich,

C. So - le - ta y ver - ge es - tich, ver - ge es - tich, si'm vo -

T. So - le - ta y ver - ge es - tich, ver - ge es - tich, si'm vo -

10

si'm vo - leu veu - re pa - rir, a - ra

leu, si'm vo - leu veu - re pa - rir, a - ra que n'és ho - ra,

leu, si'm vo - leu veu - re pa - rir, a - ra que n'és ho - ra,

15

que n'és ho - ra, si vo - leu ve - nir,

si vo - leu, si vo - leu, si vo - leu ve - nir, a - ra que n'és

si vo - leu, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, a - ra que n'és

20

a - ra que n'és ho - ra, si vo - leu ve - nir,

ho - ra, si vo - leu, si vo - leu, si vo - leu ve - nir,

ho - ra, si vo - leu, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir,

25

30 Cepa

S. So - le - tay ver - gees -

C. So - le - tay ver - gees - tich, y ver - gees -

T. I. So - le - tay ver - gees - tich, y ver - gees -

T. II. So - le - tay ver - gees - tich, so -

B. So - le - tay ver - gees -

35

tich si'm vo - leu veu -

tich, si'm vo - leu, si'm vo - leu, si'm vo - leu, si'm vo - leu veu -

tich si'm vo - leu veu - re pa - rir, si'm vo - leu, si'm vo - leu veu -

le - ta y ver - gees-tich si'm vo - leu, si'm vo - leu veu -

tich si'm vo - leu veu - re pa - rir, si'm vo - leu veu -

40

re pa - rir. A - ra

re pa - rir. A - ra que n'és ho - ra, si vo - leu ve -

re pa - rir. A - ra que n'és ho - ra, a - ra que n'és ho - ra,

re pa - rir. A - ra que n'és ho - ra si - vo -

re pa - rir. A - ra que n'és ho - ra, a - ra que n'és ho - ra,

45

The musical score consists of six staves. The first four staves are vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and the last two are piano accompaniment (Right and Left Hand). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal staves.

que n'és ho - ra, si vo - leu ve -
nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve -
si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve -
leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve -
si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve -

50

nir, a - ra que n'és ho - ra, si vo - leu ve -

nir, a - ra que n'és ho - ra, a - ra que n'és ho - ra,

nir, a - ra que n'és ho - ra si vo -

nir. a - ra que n'és ho - ra, a - ra que n'és ho - ra,

55

que n'es ho - ra, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir.

Fi.

Càrceres

60 65

So - le - ta(en) es - ta nit só ver - ge y ma - re, pa - rint

So - le - ta en es - ta nit só ver - ge y ma - re, pa - rint

8 So - le - ta(en) es - ta nit só ver - ge y ma - re, pa -

70

Déu in - fi - nit y sent ell lo meu pa — re, tan - bé vos -

Déu in - fi - nit y sent ell lo meu pa — re, tan - bé vos -

8 rint a Déu in - fi - nit y sent ell lo meu pa - re, tan - bé vos -

75 80

tre e yo ma - re que glo - rious do sens fi. A - ra que n'és

tre e yo ma - re que glo - rious do sens fi. A - ra que n'és ho - ra,

8 tre e yo ma - re que glo - rious do sens fi. A - ra que n'és ho —

85 D. C.

ho - ra, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir.

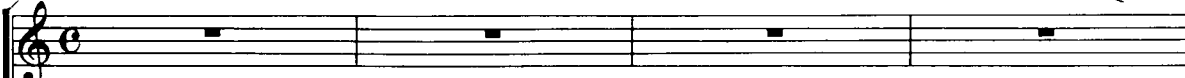
si vo - leu, si vo - leu ve — nir, si vo - leu ve — nir.

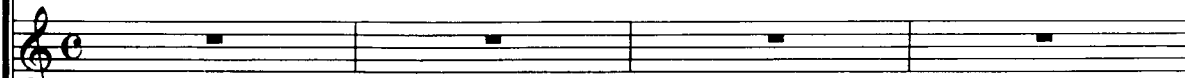
8 ra, si vo - leu ve - nir, si vo - leu ve - nir, si vo - leu, si vo - leu ve - nir.

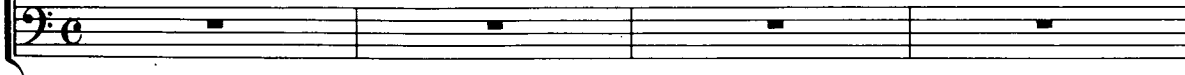
2. Tau garçó la durundena

Càrceres - M. Querol

S.

C.

T.

B.

5

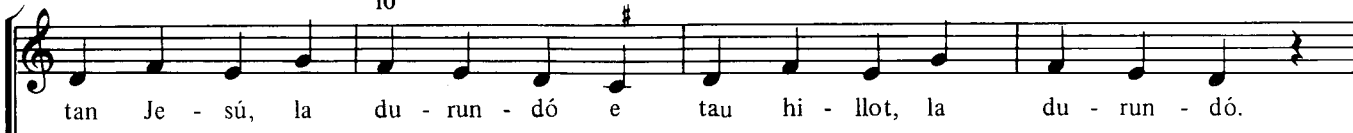
S.

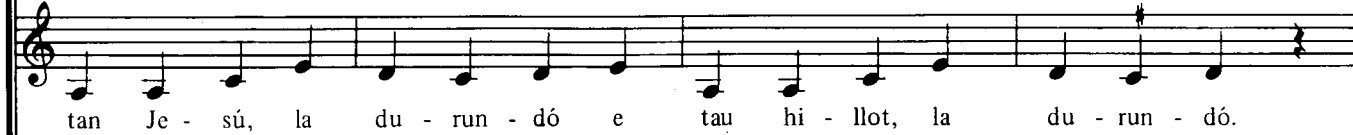
C.

T.

B.

10

S.

C.

T.

B.

15

1ª Tan chi - quet e tan po - lit com t'és nat a - ques - ta nit,

20

Lu - ci - fer se - rá scar - nit, tot l'in - fern n'au - rà gran pe - na. Al §

2ª Los an - geus n'an gran plau - sir, vent com - plit nos - tre deu - sir,

25

que l'alt cel s'a de for - nir de gas - cons per be - lla stre - na. Al §

30

3^a O Jhe - sús e com mi - rà - veu com los an - ge - lets bay - la - ven,

35

dant en l'ay - re, no tom - ba - ven ni ca - y - en en l'a - re - na. Al §

40

4^a I ab ses veus tan an - ge - li - nes rau - so - na - ven les may - ti - nes

e to - ca - ven les or - g(u)i - nes, tot can - tant ab veu gran ple - na. Al §

45

5^a E so - na - ven tots a - cors ab re - be - quins e ma - na - cors

50

y ab veus au - tes grans e forts dan - sa - ven l'hau - ta se - re - na. Al §

55

6ª Tot en - samps li fan la xie - ra en es - ta nit pla - zen - tie - ra

da - vant la Ver - gen par - tie - ra que trau lo món de ca - de - na.

60

Tau gar - çó, la du - run - de - na, tau Je - sús, la du - run - dó e tau hi - llot, la du - run - dó.

Tau gar - çó, la du - run - de - na, tau Je - sús, la du - run - dó e tau hi - llot, la du - run - dó.

Tau gar - çó la du - run - de - na, tau Je - sús la du - run - dó e tau hi - llot, la du - run - dó.

Tau gar - çó la du - run - de - na, tau Je - sús la du - run - dó e tau hi - llot, la du - run - dó.

3. Lleva't en l'albeta

Càrceres - M. Querol

S. Lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet, Mi - ca - lo - tet,

C.

T.

B.

5 lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet, Mi - ca - lo -

Lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet, Mi - ca - lo -

(1)

Lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet, Mi - ca - lo -

Lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet, Mi - ca - lo -

10 tet, lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta. Veu - ràs la Ver - ge

tet, lle - va't en l'al - be - ta,

tet, lle - va't en l'al - be - ta,

tet, lle - va't en l'al - be - ta,

(1) La en el ms.

15

ne-ta en u - na bar-ra - que - ta, Pe - ret, Mi - ca-lo - tet,
 Pe - ret, Mi - ca-lo - tet,
 Pe - ret chi - quet,
 Pe - ret chi - quet, Mi - ca-lo - tet,

20

lle - va't en l'al - be - ta. Que el seu fi - llet a - lle - ta, tot nu, sens ca - mi -
 lle - va't en l'al - be - ta.
 lle - va't en l'al - be - ta.
 lle - va't en l'al - be - ta.

25

se - ta, com do - na molt po - bre - ta, Pe - ret, Mi - ca-lo - tet,
 Pe - ret chi - quet, Mi - ca-lo - tet,
 Pe - ret chi - quet,
 Mi - ca-lo - tet,

30

lle - va't en l'al - be - ta. Y en - tre'l bou y mu - le - ta veu - ràs en carn per -
 lle - va't en l'al - be - ta.
 lle - va't en l'al - be - ta.
 lle - va't en l'al - be - ta.

35

fe - ta di - vi - ni - tat se - cre - ta. Pe - ret, Mi - ca - lo - tet, lle - va't

Pe - ret chi - quet lle - va't

Pe - ret, Mi - ca - lo - tet, lle - va't

Pe - ret chi - quet, lle - va't

40

en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet Mi - ca - lo - tet,

en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet Mi - ca - lo - tet,

en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet Mi - ca - lo - tet,

en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta, Pe - ret chi - quet Mi - ca - lo - tet,

45

lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta,

lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta,

lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta,

lle - va't en l'al - be - ta, lle - va't en l'al - be - ta,

(1) Manca aquesta pausa en el ms.

(2) El ms. porta la nota *Sí* en lloc d'aquesta pausa de negra.

4. Peccavimus

G. Surita lo Vell - M. Querol
(s. XVI)

a Dúo

Tiple

Pec - ca - vi - mus in - i - que e - gi - mus, e - gi -

Tenor

Pec - ca - vi - mus in - i - que e - gi - mus e - gi -

mus. Par - ce no - bis, Do - mi - ne, Do - mi - ne.

mus. Par - ce no - bis, Do - mi - ne, Do - mi - ne.

5. Domine Deus noster

G. Surita lo Vell - M. Querol
(s. XVI)

a Dúo

Tiple

Do - mi - ne De - us no - ster, no - ster, in

Tenor

Do - mi - ne De - us no - ster in te spe - ran -

te spe - ran - tes, in te spe - ran - tes non de - spi - si - es, non
re - de - mi - sti nos ex

tes, in te spe - ran - tes non de - spi - si - es,
re - de - mi - sti nos

de - spi - si - es, non de - spi - si - es. - es.
in - fer - no in - fe - rio ri. - ri.

non de - spi - si - es, non de - spi - si - es. - es.
ex in - fer - no in - fe - ri - o ri. - ri.

6. Angel beneit

G. Surita lo Vell - M. Querol
(s. XVI) 5

a duò

S. An - gel be - neit, puix Déu nos a ges - sat del pa - ra -

C. An - gel be - neit puix Déu nos a ges - sat del pa - ra - dís e

10

dís e con - de-nats a mort, e con-de - nats a mort, de

con - de - nats a mort, e con - de - nats a mort,

15

nos - tra part te - nim re - cort com de ses mans nos a

de nos - tra part te-nim re - cort com de ses mans nos a

20

fet e for - mat a la su - a fi - gu - ra.

fet e for - mat a la su - a fi - gu - ra.

7. O juge just

G. Surita lo Vell - M. Querol
(s. XVI)

a duo

Contralt
Eva

Tenor
Adam

5

O ju - ge just, se - ñor, mer - sè ems a - jau, a -

8

O ju - ge just, Se - ñor mer - sè'ms a - jau,

10

- jau, Se - ñor, mer - sè ems a - jau, e - no'ns do - neu,
per - que us pre - gam,

8

mer - sè'ms a - jau, Se - ñor, mer - sè'ms a - jau, e - no'ns do - neu,
per - que us pre - gam,

15

e - no'ns do - neu, e no'ns do - neu, Se - ñor, sen - tèn - si -
per - què us pre - gam, Se - ñor, que'ns vu - llau dir si por - rem

8

e - no'ns do - neu, e no'ns do - neu, sen - tèn -
per - què us pre - gam, Se - ñor, Se - ñor, que'ms vu -

20 *al %*

- a a - tan for - ta (a) - tant for - ta, sen - tèn - si - aa-tan for - ta
may, si por - rem may, ma - y pa - ra - dís ob - te - nir.

al % amb la 2ª lletra.

8

si - atan for - ta (a) - tan for - ta, sen - tèn - si - aa-tan for - ta
llau dir si por - rem may pa - ra - dís ob - te - nir.

8. Ab veu clara i molt plena

Anònim - M. Querol
(s. XVI)

5

S. Ab veu cla - ra y molt ple - na, Mag - da - le - na,

C. Ab veu cla - ra y molt ple - na, Mag - da - le - na,

T. Ab veu cla - ra y molt ple - na, Mag - da - le - na,

B. Ab veu cla - ra y molt ple - na, Mag - da - le - na,

10

vos - tra vi - da y pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab

vos - tra vi - da y pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab

vos - tra vi - da y pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab

vos - tra vi - da y pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab

15

re - ve - rèn - cia De - si - jant vos - tra ger - ma - na, gran chris -

Y o - bràs - seu per la vi - da so - be -

re - ve - rèn - cia De - si - jant vos - tra ger - ma - na, gran chris -

Y o - bràs - seu per la vi - da so - be -

re - ve - rèn - cia De - si - jant vos - tra ger - ma - na, gran chris -

Y o - bràs - seu per la vi - da so - be -

re - ve - rèn - cia De - si - jant vos - tra ger - ma - na, gran chris -

Y o - bràs - seu per la vi - da so - be -

20

tia - na, que a Déu fós - seu con - ver - ti - da, Ho - hint - lo fé -
 ra - na, vos por - tà al que a tots con - vi - da.

25

tia - na, que a Déu fós - seu con - ver - ti - da, Ho - hint - lo fé -
 ra - na, vos por - tà al que a tots con - vi - da.

tia - na, que a Déu fós - seu con - ver - ti - da, Ho - hint - lo fé -
 ra - na, vos por - tà al que a tots con - vi - da.

tia - na, que a Déu fós - seu con - ver - ti - da, Ho - hint - lo fé -
 ra - na, vos por - tà al que a tots con - vi - da.

30

reu (c) s - me - na, Mag - da - le - na. Vos - tra vi - day

reu (c) s - me - na, Mag - da - le - na. Vos - tra vi - day

reu (c) s - me - na, Mag - da - le - na. Vos - tra vi - day

reu (c) s - me - na, Mag - da - le - na. Vos - tra vi - day

35

pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab re - ve - rèn - cia.

pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab re - ve - rèn - cia.

pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab re - ve - rèn - cia.

pe - ni - tèn - cia can - ta - rem ab re - ve - rèn - cia.

9. Si una volta jo m'escapo

Anònim - M. Querol
(s. XVII)

S. I

S. II

C.

T.

5

8

Fi. 10 D.C.

8

ré. Jo pen - sa - va que'l vo - ler fos co - sa molt sa - bo - ro - sa,
no cau - sa - va si - no pler, quant la xi - ca e - ra her - mo - sa.
Pe - rò vi - da tant pe - no - sa en lo món jo no la sé.

ré. Jo pen - sa - va que'l vo - ler fos co - sa molt sa - bo - ro - sa,
no cau - sa - va si - no pler, quant la xi - ca e - ra her - mo - sa.
Pe - rò vi - da tant pe - no - sa en lo món jo no la sé.

ré. Jo pen - sa - va que'l vo - ler fos co - sa molt sa - bo - ro - sa,
no cau - sa - va si - no pler, quant la xi - ca e - ra her - mo - sa.
Pe - rò vi - da tant pe - no - sa en lo món jo no la sé.

ré. Jo pen - sa - va que'l vo - ler fos co - sa molt sa - bo - ro - sa,
no cau - sa - va si - no pler, quant la xi - ca e - ra her - mo - sa.
Pe - rò vi - da tant pe - no - sa en lo món jo no la sé.

10. Més les ombres

Gaspar Botart - M. Querol
(s. XVII)

Cor I

S. Més les om - bres més l'au-ro - ra

T. no tin-drà lloch,

Cor II

C. se re - ti - ran, al sol a - do - ra,

T. més la nit més lo di - e

Cor III

S.

C.

T.

B.

5

més lo cel més lo nú - vol

veu dos sols, dó - na flors,

més la ter - ra

e - clipsaes - te - les,

10

és foch de a - mor, és foch de a -

és foch de a - mor, és foch de a - mor, és foch de a -

més la neu és foch de a - mor, és foch de a -

és pu - re - sa, és foch de a - mor, és foch de a -

15

mor. se re - ti - ran, no tin-drà lloch, al sol a - do - ra.

mor. se re - ti - ran, no tin-drà lloch, al sol a - do - ra.

mor. se re - ti - ran, no tin-drà lloch, al sol a - do - ra.

mor. se re - ti - ran, no tin-drà lloch, al sol a - do - ra.

Més les om - bres més la nit més l'au-ro - ra més lo di - e

Més les om - bres més la nit més l'au-ro - ra més lo di - e

Més les om - bres més la nit més l'au-ro - ra més lo di - e

Més les om - bres més la nit més l'au-ro - ra més lo di - e

20

veu dos sols, més lo cel / més la ter - ra / més lo nú - vol

veu dos sols, més lo cel / més la ter - ra / més lo nú - vol

veu dos sols, més lo cel / més la ter - ra / més lo nú - vol

veu dos sols, més lo cel / més la ter - ra / més lo nú - vol

e - clip-saes-te - les, / dó - na flors, / és pu -

e - clipsaes-te - les, / dó - na flors, / és pu -

e - clipsaes-te - les, / dó - na flors, / és pu -

e - clipsaes-te - les, / dó - na flors, / és pu -

més la neu és foch de a - mor. Tro - phe - os, a -

més la neu és foch de a - mor. Tro - phe - os, a -

més la neu és foch de a - mor.

més la neu és foch de a - mor.

re - sa, és foch de a - mor, és foch de a - mor.

re - sa, és foch de a - mor, és foch de a - mor.

re - sa, és foch de a - mor, és foch de a - mor.

re - sa, és foch de a - mor, és foch de a - mor.

25

plau - sos, que tots los sols

plau - sos, que tots los sols

af - fec - tes, fi - ne - ses que tots los sols

af - fec - tes, fi - ne - ses que tots los sols

Tro - phe - os, a - plau - sos, af - fec - tes, fi - ne - ses, que tots los sols

Tro - phe - os, a - plau - sos, af - fec - tes, fi - ne - ses, que tots los sols

Tro - phe - os, a - plau - sos, af - fec - tes, fi - ne - ses, que tots los sols

Tro - phe - os, a - plau - sos, af - fec - tes, fi - ne - ses, que tots los sols

30

tri - bu - tan al sol ma-jor. af -

tri - bu - tan al sol ma-jor. af -

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos,

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os. a - plau-sos,

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos,

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos.

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos.

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos.

tri - bu - tan al sol ma-jor. Tro - phe - os, a - plau-sos.

tan, tri - bu - tan al sol ma - jor, al sol ma - jor.

tan, tri - bu - tan al sol ma - jor, al sol ma - jor.

tan, tri - bu - tan al sol ma - jor, al sol ma - jor.

tan, tri - bu - tan al sol ma - jor, al sol ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

tan, tri - bu - tan ma - jor, ma - jor.

50

sol, ja de cel a cel, ja de sol a sol.

sol, ja de cel a cel, ja de sol a sol.

sol, ja de cel a cel, ja de sol a sol.

sol, ja de cel a cel, ja de sol a sol.

6

Dos sols al cel of - fe - rei - xen, en ob - se - qui llu - mi - nós,

Dos sols al cel of - fe - rei - xen, en ob - se - qui llu - mi - nós.

55 Dos sols al cel of - fe - rei - xen, en ob - se - qui llu - mi - nós,

Dos sols al cel of - fe - rei - xen, en ob - se - qui llu - mi - nós,

60 per tri-but to-tes les fla-mes y per sa-cri-fi - ci un cor, y per sa-cri-fi - ci un

per tri-but to - tes les fla-mes y per sa - cri - fi - ci un cor, y per sa-cri-fi - ci un

1ª cor. 2ª cor. A - mor a - gra - da - ble dó - na ven - tu -

cor. cor. A - mor a - gra - da - ble dó - na ven - tu -

65

les
les
rós, dó - na ven - tu - rós al can-dor les a - les les
rós, dó - na ven - tu - rós al can-dor les a - les, les flet - xes les

70

flet - xes al foch, al can-dor les a - les, les flet - xes al foch.
flet - xes al foch, al can-dor les a - les, les flet - xes, les flet - xes al foch.
flet - xes al foch, les flet - xes al foch.
flet - xes al foch, les flet - xes al foch.

11. Serafí que los ayres ilustras

Gaspar Botart - M. Querol
(s. XVII)

S. I

S. II

C.

T.

il - lus - tras

il - lus - tras

il - lus - tras

Se - ra - fí que los ay - res il - lus - tras, il - lus - tras, Cu -

5

ve - loç la

ve - loç Se - ra -

ve - loç

pi - do ce - les - te ab la flet - xa ve - loç, ve - loç, Se - ra - fí de ma

10

vi - da de a - mor,

fi de ma vi - da, ta fla - ma a - ma per viu - rer la vi - da de a - mor,

la vi - da de a - mor,

vi - da, ta fla - ma a - ma per viu - rer, a - ma per viu - rer la vi - da de a - mor,

15

la vi - da

la vi - da

Se - ra - fí de ma vi - da, ta fla - ma a - ma per

Se - ra - fí de ma vi - da, ta fla - ma a - ma per viu - rer,

de a - mor, la vi - da, la vi - da de a-mor.

de a - mor, ay. la vi - da, la vi - da de a-mor.

viu - rer la vi - da de a - mor, la vi - da, la vi - da de a-mor.

a - ma per viu - rer la vi - da de a - mor, la vi - da, la vi - da de a-mor.

20

Ay, ay, ay, ay, que jo mor de la flet - xa do -

Ay, ay, ay, ay, ay, ya

Ay, ay, ay, que jo mor de la

Ay, ay, ay, ay, ay, ya

25

ra - daqu'el cor a - tor - men - ta ya - ni - ma lo cor, ya - ni - ma, ya - ni - ma lo

ni - ma lo

flet - xa do - ra - daqu'el cor a - tor - men - ta ya - ni - ma lo cor, ya - ni - ma, ya - ni - ma lo

ni - ma lo cor, ya - ni - ma lo

30

cor. Ay, ay, ay, ay,

cor. Ay, ay, ay, que jo

cor. Ay, ay, ay, ay, ay, ay,

cor. Ay, ay, ay, ay, ay, ay,

35

ay, que jo mor a la vi - da pe - no - sa per viu - rer dit - xo - sa a la vi - da a la vi - da de a -
 mor a la vi - da pe - no - sa per viu - rer dit - xo - sa la vi - da de a - mor, a la vi - da de a -
 a la vi - da de a -
 a la vi - da de a -

Fi.

mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.
 mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.
 mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.
 mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.
 mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.
 mor, a la vi - da de a - mor, a la vi - da de a - mor.

40

¿Qui ad - mi - ra nos - tra re -

Coblas

¿Qui romp lo za - fir ce - les - te?

45

gió?

50

¿Qui dó - na tant

¿Qui per los ay - res na - ve - ga?

55

es - plen - dor?

lentement

A - mor, a - mor, a - mor, a - mor,

60

qu'en lo cor de Ma - ri - a la flet - xa ful - mi - na,

75

cor de Ma - ri - a

la flet - xa ful -

la flet - xa ful - mi - na

80

de fla - ma mi - llor, de fla - ma mi - llor. al §

de fla - ma mi - llor, de fla - ma mi - llor. al §

mi - na de fla - ma mi - llor, de fla - ma mi - llor. al §

de fla - ma mi - llor, de fla - ma mi - llor. al §

12. Quid vidistis (A tan bella flor de lis)

Joan Verdalet - M. Querol
(1632-1691)

Coblas a 3

Bassus
primi Chori

Quid vi - di - stis heus pa - sto - res,

10

hac no - cte tam ful - gi - da, tam ful - gi - da?

15

(Cantus)

(Altus)

Tenor

A - mo - res in - ter a - mo - res, in -

A - mo - res in -

ter a - mo - res, in - ter a - mo - res pe-pe - rit pu - er - pe -
a - mo - res, in - ter a - mo - res pe-pe - rit pu - er - pe -
⁸ ter a - mo - res, in - ter a - mo - res pe-pe - rit pu - er - pe -

20

ra, pe-pe - rit pu - er - pe - ra, pu - er - pe - ra. (1)
ra, pe-pe - rit pu - er - pe - ra, pu - er - pe - ra.
⁸ ra, pe-pe - rit pu - er - pe - ra, pu - er - pe - ra.

25

I^a

No can - tes tal dis - ba - rat del que a - vuy naix, Pas -
No can - tes tal dis - ba - rat del que a - vuy naix, Pas -
⁸ No can - tes tal dis - ba - rat del que a - vuy naix, Pas -

(1) Mireu, si us plau, el comentari.

30 35 #

qua - let, que, qui naix Déu y ho - me fet, de Ma -

qua - let, que, qui naix Déu y ho - me fet, de Ma -

8 qua - let, que, qui naix Déu y ho - me fet, de Ma -

ri - a ver - ge és nat.

ri - a ver - ge és nat.

8 ri - a ver - ge és nat.

II^a 40

Ca - lla, que ets in - per - ti -

Ca - lla, que ets in - per - ti -

8 Ca - lla, que ets in - per - ti -

45 #

nent: que si naix en temps de ma - re, és i - gual al

nent: que si naix en temps de ma - re, és i - gual al

8 nent: que si naix en temps de ma - re, és i - gual al

50 55

e - tern pa - re: reg - na y viu e - ter - na - ment.

e - tern pa - re: reg - na y viu e - ter - na - ment.

e - tern pa - re: reg - na y viu e - ter - na - ment.

III^a 60

Si en - tre pa - lla y fench lo veus tot des - nu - et y tot

Si en - tre pa - lla y fench lo veus

Si en - tre pa - lla y fench lo veus tot des - nu -

65

nu, y tot nu, naix per a ves - tir - te a

tot des - nu - et y tot nu, naix per a ves - tir - te a

et y tot nu, naix per a ves - tir - te a

70

tu con - tra a - quei - xos frets i neus.

tu con - tra a - quei - xos frets i neus.

tu con - tra a - quei - xos frets i neus.

IVa

Es la flor del pa -

Es la flor del pa -

Es la flor del pa -

75

ra - dís. Naix de la flor ma - ra - ve - lla,

ra - dís. Naix de la flor ma - ra - ve - lla, ro - sa

ra - dís. Naix de la flor ma - ra - ve - lla, ro - sa

80

85

ro - sa de u - na ro - sa be - lla, més a - mo - rós que un nar - cís.

de u - na ro - sa be - lla, més a - mo - rós que un nar - cís.

de u - na ro - sa be - lla, més a - mo - rós que un nar - cís.

90

Va

De - xa't de can - tar, Pas - qual, las tris -

De - xa't de can - tar, Pas - qual, las

De - xa't de can - tar, Pas - qual, las tris -

95

tas can - sons de Job, quant naix lo

tris - tas can - sons de Job, quant naix lo

tas can - sons de Job, quant naix lo

100

net de Ja - cob per re - mey de nos - tre mal.

net de Ja - cob per re - mey de nos - tre mal.

net de Ja - cob per re - mey de nos - tre mal.

105

VI^a

Sem - pre és es - tat, se - rà y és, per - què en Déu no

Sem - pre és es - tat, se - rà y és, per - què en Déu no

Sem - pre és es - tat, se - rà y és, per - què en Déu no

110

y a mu - dan - ça. Do - nem - li tots a - la -

y a mu - dan - ça. Do - nem - li tots a - la -

y a mu - dan - ça. Do - nem - li tots a - la -

115

ban - ça. can - tant - li glò - ria des - prés.

ban - ça. can - tant - li glò - ria des - prés.

ban - ça. can - tant - li glò - ria des - prés.

20 25

ya la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha -

ya la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha -

ya la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha -

nem, so - nem, can - tem y ba - llem,

nem, so - nem, can - tem y ba - llem,

nem, so - nem, can - tem y ba - llem,

nem, so - nem, can - tem y ba - llem,

30

vem. can - tem y ba - llem. A tan be - lla flor de

vem. can - tem y ba - llem. A tan be - lla flor de

vem. can - tem y ba - llem. A tan be - lla flor de

a - nem, so - nem, A tan be - lla flor de

a - nem, so - nem, A tan be - lla flor de

a - nem, so - nem, A tan be - lla flor de

a - nem, so - nem, A tan be - lla flor de

55

tem lo mi-llor a - nyell que ha - vem ya la par -

tem lo mi-llor a - nyell que ha - vem ya la par -

tem lo mi-llor a - nyell que ha - vem ya la par -

ya la par - te - ra por - tem ya la par -

ya la par - te - ra por - tem ya la par -

ya la par - te - ra por - tem ya la par -

ya la par - te - ra por - tem ya la par -

60 65

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem, a - nem, so - nem, can - tem y ba -

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem, a - nem, so - nem, can - tem y ba -

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem, a - nem, so - nem, can - tem y ba -

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem,

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem,

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem,

te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem,

70 75

llem, can - tem y ba - llem, a - nem, a - nem, so - nem, can -

llem, can - tem y ba - llem, a - nem, a - nem, so - nem, can -

llem, can - tem y ba - llem, a - nem, a - nem, so - nem, can -

a - nem, so - nem, can - tem y ba - llem, can - tem y ba - llem, a - nem, so - nem, can -

a - nem, so - nem, can - tem y ba - llem, can - tem y ba - llem, a - nem, so - nem, can -

a - nem, so - nem, can - tem y ba - llem, can - tem y ba - llem, a - nem, so - nem, can -

a - nem, so - nem, can - tem y ba - llem, can - tem y ba - llem, a - nem, so - nem, can -

80

tem y ba - llem, y a la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, y a la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, y a la par - te - ra por - tem lo mi - llor a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, a - nyell que ha - vem.

tem y ba - llem, a - nyell que ha - vem.

13. Dulce collo pendens

Joan Verdalet - M. Querol
(1632-1691)

Coblas a 3

Cantus
primi Chori

1. Dul - ce col - lo pen - dens pon - dus, lu - dit
2. Can - tat ma - ter, ri - det na - tus, can - tat

Altus

1. Dul - ce col - lo pen - dens pon - dus, lu - dit
2. Can - tat ma - ter, ri - det na - tus, can - tat

Tenor
primi Chori

1. Dul - ce col - lo pen - dens pon - dus, lu - dit
2. Can - tat ma - ter, ri - det na - tus, can - tat

5

in - ter ba - si - a, o - nus le - ve cu - i mun - dus ma - tre
Jo - seph par - vu - lo: so - la vir - gi - ne pro - gna - tus col - le -

in - ter ba - si - a, o - nus le - ve cu - i mun - dus ma - tre
Jo - seph par - vu - lo: so - la vir - gi - ne pro - gna - tus col - le -

in - ter ba - si - a, o - nus le - ve cu - i mun - dus ma - tre
Jo - seph par - vu - lo: so - la vir - gi - ne pro - gna - tus col - le -

10

ri - det so - ci - a, ma - tre ri - det so - ci - a.
ta - tur ga - ru - lo, col - le - ta - tur ga - ru - lo.

ri - det so - ci - a, ma - tre ri - det so - ci - a.
ta - tur ga - ru - lo, col - le - ta - tur ga - ru - lo.

ri - det so - ci - a, ma - tre ri - det so - ci - a.
ta - tur ga - ru - lo, col - le - ta - tur ga - ru - lo.

Respensión a 7 15

Chorus I
Cantus O vos o - mnes, o, o vos o -

Altus

Tenor O vos o - mnes, o, o

Chorus II
Tiple O vos o - mnes, o vos o - mnes, o

Altus

Tenor O vos o - mnes, o vos o - mnes,

Bassus O vos o - mnes, o

20 25

mnes, o vos o - mnes qui vi -

o - mnes, o vos o - mnes qui vi -

vos o - mnes qui vi -

vos o - mnes qui trans - i - tis,

vos o - mnes, o vos o - mnes qui trans - i - tis,

o vos o - mnes qui trans - i - tis,

vos o - mnes qui trans - i - tis,

de - tis, Can - ta - te par - vu - lo

de - tis, Can - ta - te par - vu - lo

de - tis, Can - ta - te par - vu - lo

qui gau - de - tis:

qui gau - de - tis:

qui gau - de - tis:

qui gau - de - tis:

for - mo - su - lo in ci - ta -

for - mo - su - lo in ci - ta - ris, in cim - ba -

for - mo - su - lo in ci - ta - ris, in cim - ba -

Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu - lo

Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu - lo

Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu - lo

Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu - lo

40

ris, in - fi - stu - lis be - ne so -

lis, in - fi - stu - lis be - ne so -

lis, in - fi - stu - lis be - ne so -

in ci - ta - ris, in cim - ba - lis, in fi - stu - lis be - ne so -

in ci - ta - ris, in cim - ba - lis, in fi - stu - lis be - ne so -

in ci - ta - ris, in cim - ba - lis, in fi - stu - lis be - ne so -

in ci - ta - ris, in cim - ba - lis, in fi - stu - lis be - ne so -

45 50

man - ti - bus. Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis,

man - ti - bus. Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis,

man - ti - bus. Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis,

man - ti - bus. Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis,

man - ti - bus. Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis,

55

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis, in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis, in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis, in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis, in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

60

Can - ta - te pup -

Can - ta - te pup -

Can - ta - te par - vu - lo for - mo - su - lo.

pu - lo te - nel - lu - lo. Can - ta - te par - vu - lo

pu - lo te - nel - lu - lo. Can - ta - te par - vu - lo

Can - ta - te par - vu - lo

Can - ta - te par - vu - lo

Can - ta - te par - vu - lo

Can - ta - te par - vu - lo

Can - ta - te par - vu - lo

for - mo - su - lo.

for - mo - su - lo.

for - mo - su - lo.

for - mo - su - lo. Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu -

for - mo - su - lo. Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu -

for - mo - su - lo. Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu -

for - mo - su - lo. Can - ta - te pup - pu - lo te - nel - lu -

75 80

Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis, in or - ga -

Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis, in or - ga -

Can - ta - te Do - mi - no in buc - ci - nis, in tim - pa - nis, in or - ga -

85

nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis be - ne so - nan - ti - bus.

nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

in or - ga - nis be - ne so - nan - ti - bus.

90

6. Ex - ul - te - mus et le - te - mur in chor - dis et or - ga - no al -
 9. Plau-dant val - les, plau-dant mon - tes, fron - des, flo - res, gra - mi - na, ru -

Chorus I

6. Ex - ul - te - mus et le - te - mur in chor - dis et or - ga - no al -
 9. Plau-dant val - les, plau-dant mon - tes, fron - des, flo - res, gra - mi - na, ru -

8

6. Ex - ul - te - mus et le - te - mur in chor - dis et or - ga - no al -
 9. plau-dant val - les, plau - dant mon - tes, fron - des, flo - res, gra - mi - na, ru -

95

a la Responción

ter - nan - tes col - le - te - mur in tu - bis et tim - pa - no.
 pes et tor - ren - tes na - to plau - dant, plau-dant o - mni - a.

a la Responción

ter - nan - tes col - le - te - mur in tu - bis et tim - pa - no.
 pes et tor - ren - tes na - to plau - dant, plau-dant o - mni - a.

8

ter - nan - tes col - le - te - mur in tu - bis et tim - pa - no.
 pes et tor - ren - tes na - to plau - dant, plau-dant o - mni - a.

a la Responción

14. Villancico de naciones

Introducción

Aprissa

F. Soler - M. Querol
(+1688) 5

Tiple 2
del 1 Chor

1. Oy - gan, oy - gan, a - tien - dan, se - ño - res,
2. Ya gri - tan - do vie - nen to - dos,

oy - gan, oy - gan, a - tien - dan, se - ño - res, y ve -
ya gri - tan - do vie - nen to - dos, so - bre

rán en el por - tal que lle - gan,
quién a de lle - var, al en - trar

va - rias na - cio - nes, pa - rael ni - ño a - do - rar, a - do -
al por - ta - li - llo, el pre - mio y pri - mer lu - gar, lu -

25

rar, a - do - rar.
gar, lu - gar.

pa - rael ni - ño a - do -
el pre - mio y pri - mer lu -

30

Alto 1 Choro 35

rar, a - do - rar, a - do - rar.
gar, lu - gar, lu - gar.

A - ra - gón so -

Tenor 1 Choro 40

lo á de en - trar.

Sols á de en - trar Ca - ta - lu - ña.

Tenor 2 Choro

Tiple 1 Choro 45

As Ma - yor - quí ha de en - trar.

Los va - len - cians son pri - mer.

(Tiple 2 Choro) Alto 1 Choro 50

Yo só Mon - siur de Gas - cu - ña. Qui - tas - se a - llá el buen Mon - siur.

55 Tenor 2 Choro

que a - cá no tie - ne lu - gar. A sa Ma - yor - ca li to - ca

60 Tiple 1 Choro

en - trar pri - mer al Por - tal. Per Déu a - do - rar que to - ca

65 Tenor 1 Choro 70

pri - mer lloc al va - lén - cià. De - xem - nos de tan - tas

(Tiple 2 Chor) 75

ron - cas, qu'els ca - ta - lans hem de en - trar. Co - sa bo - ni - ca.

Alto 1 Choro 80

co - sa ga - la - na! Ya le he di - cho al buen Mon - siur

Aprissa

85 Tiple 2 del 1 Chor

que al por - tal no tie - ne en - tra - da. Ce - se to - da

Aprissa

90

la por - fi - a, la por - fi - a y en - tre

95

pri - me - ro, al por - tal, al por - tal, al por - tal a can -

100

105

tar u - na le - tri - lla, le - tri - lla, le - tri - lla el fa -

110

mo - so ca - ta - lán, ca - ta - lán,

115

el fa - mo - so ca - ta - lán ca - ta - lán.

120

Tiple 1
Va - mos, va - mos, va - mos en el por - tal

Tiple 2
Va - mos, va - mos en el por -

Tiple 3
Va - mos, va - mos en el por -

Alto
Va - mos, va - mos en el por -

Tenor
Va - mos, va - mos en el por -

Tiple
Va - mos,

Alto
Va - mos,

Tenor
Va - mos,

Bajo
Va - mos,

The piano accompaniment is written for a grand piano with a treble and bass clef. It features a steady eighth-note bass line in the left hand and a more complex melody in the right hand, including chords and moving lines that support the vocal parts.

125

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal,

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

tal, va - mos en el por - tal.

"Coplas. Se han de desir sin parar hasta que digan la copla a 4"

135

Tenor

1. Ay po - bre In - fant, y com no plo - ra! tot mort de
 6. De gam - bu - xet nin - gú li'n por - ta, pe - rò yo
 11. Un bro - ca - let de mal - va - si - a li vull do -

140

fret, sens gens de ro - ba.
 sí, que sé que cos - ta.
 nar, que és co - sa fi - na.

145

Tiple 1

2. Tin - gam pie - tat, do - nem - li ro - ba y per men -
 7. Un fron - ta - let ab pun - ta no - va yu - na por -
 12. Jo per Jo - seph y per Ma - ri - a por - to un ca -

150

jar al - gu - na co - sa.
 te - ta mi a - mor li dó - na.
 pó yu - na ga - lli - na.

155

Alto

3. U - na ca - mi - sa que la tinch so - la li he fet do -
 8. Por - to un bra - sol, co - sa do - no - sa, que li por -

nar de te - la bo - na.
 tat de Bar - ce - lo - na.

160

Tiple 2

4. Yo dos fas - sets y u - na ban - do - la y un bol - que -
 9. De cam - pa - ne - ta no sé si'n por - ta, que per ju -
 13. De cho - co - la - te por - to u - na lliu - ra y uns me - lin -

165

ret, qu'és co - sa bo - na.
 gar és be - lla co - sa.
 drets, co - sa molt fi - na.

170

Tiple
2 Coro

5. De u - na fa - xe - ta sé qu'es - tà po - bra y yo la y
10. Por - to un an - sat de ga - lán so - pa de su - cre y

por - to qu'es to - ta no - va.
mel cu - ber - ta to - ta.

175 180

Tiple 1

14. Do - nem-li tots ab fe molt vi - va tot nos-tre cor y nos-tra vi - da.

Tiple 2

Do - nem-li tots ab fe molt vi - va tot nos-tre cor y nos-tra vi - da.

Alto

Do - nem-li tots ab fe molt vi - va tot nos-tre cor y nos-tra vi - da.

Tenor

Do - nem-li tots ab fe molt vi - va tot nos-tre cor y nos-tra vi - da.

185

Tiple 1
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta - lán

Tiple 2
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Tiple 3
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Alto
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Tenor
8
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Tiple 2 Choro
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Alto 2 Choro
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Tenor 2 Choro
8
Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

Vi - tor, Vi - tor el ca - ta -

190 195

qu'en-tre to - das las na - cio - nes á si - do y se - rá

lán

lán

lán

lán

lán

lán

lán

lán

lán

200

muy ga - lán, muy ga - lán, á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

á si - do y se - rá muy ga -

The piano accompaniment at the bottom consists of two staves (treble and bass clef) with chords and melodic lines that support the vocal parts.

205

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

lán, muy ga - lán.

15. Bitayna diridanya

Anònim - M. Querol
(s. XVII)

S. o T. 5

Bi - tay - na di - ri - da - nya, què pe - na tan es -

10 15

tra - nya, bi - tay - na di - ri - da - nya, què pe - na tan es -

20 ⌘

tra - nya qu'em fa sen - tir la a - mor! Bi - tay - na di - ri -

25 30

dai - nya, què pe - na tan es - tra - nya qu'em fa sen - tir la a -

35 Fi.

mor, qu'em fa sen - tir la a - mor!

40 45

En punt ja - mai re - po - sa lo meu af - fle - git

50

cor y té per bo - na co - sa res - tar ab

55 Al §

sa tris - tor, res - tar ab sa tris - tor. Bi -

16. Anit és nat un Infant

P. Rosés - M. Querol
(s. XVII)

S. o T.

A - nit és nat un In - fant, a - llà en Bet - lem, a - llà en Bet -
Es pe - tit pe - rò és molt gran, com ho ve - ieu, com ho ve -

5

lem, és pe - tit, pe - rò és molt gran, com ho ve - ieu, fa - ri - don -
ieu, pus com - pen - dre'l no han po - gut los on - ze cels,

10

de - ta, si és pe - tit, és tot un Déu, si és pe -
pus com - pen - dre'l no han po - gut, no han po -

15

tit, no cap al cel. gut fa - ri - don - de - ta, si és pe - tit, no cap al cel.
gut fa - ri - don - de - ta, si és pe - tit, no cap al cel. els on - ze cels.

17. Lo desembre corgelat

Anònim - M. Querol
(s. XVIII)

S. o T.

Lo de - sem-bre cor-ge - lat que al sol se re - ti - ra, a - bril
Lo pri - mer pa-re cau - sà la nit te - ne - bro - sa que tot

de flors co - ro - nat, que als ho - mens ad - mi - ra, quan en un jar - dí de a -
lo món o - fus - cà ab vis - ta pe - no - sa; al punt de la mit - ja

mor naix u - na di - vi - na flor de u-na ro, ro, ro, de u-na sa, sa, sa, de u-na ro, de u-na
nit lo mi - llor sol es ei - xit de u-na be, be, be, de u-na lla, lla, lla, de u-nabe, de u-na

sa, de u-na ro - sa be - lla, fe - cun - dai pon - ce - lla.
lla, de u-na be - lla au - ro - ra, que al cel e - na - mo - ra.

18. Un mosso apotecari

Anònim - M. Querol
(s. XVIII)

S. o T.

Un mos - so a - po - ta - ca - ri, n'o-bre un ar - ma - ri i en trau un

5

suc, un mos - so a - po - ta - ca - ri, n'o-bre un ar - ma - ri i en trau un

10

suc, y diu ser bo, que pas - ma, per cu - rar l'as - ma de mes - tre

15

Lluc, y diu ser bo, que pas - ma, per cu - rar l'as - ma del mes - tre Lluc.

19. Esta nit gloriosa

F. Salvat - M. Querol
(+1720)

S. I

Es - ta nit glo - rio - sa és nat a un por - tal un Mi -

S. II

C.

B.

nyó de per - les, molt do - nós de ve - res, ab po - bre - sa

10

15

tal,

que en-tre un bon y un a - se, tot nu - et es - tà. A - nem

20

do - nes, a - le - gres, sens por - tar es - que - lles, a - nem - lo a - do -

Lam, fa - rá -
 rar. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà. Lam, fa - ra -
 Lam, fa - ra -
 Lam, fa - ra -

25

là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay -
 là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay -
 là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay -
 là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay -

30

là, a - nem a - llà. Y to - tes en co - mú y en par - ti - cu -

là, a - nem a - llà.

là, a - nem a - llà. Y to - tes en co - mú y en par -

là, a - nem a - llà. Y to - tes en co -

35

lar, y en par - ti - cu - lar, y en par - ti - cu - lar, y

Y to - tes en co - mú y en par - ti - cu - lar y

ti - cu - lar, en co - mú y en par - ti - cu - lar, y

mú y en par - ti - cu - lar, y en par - ti - cu - lar y

40

to - tes en co - mú y en par - ti - cu - lar pro - cu - rem - li

to - tes en co - mú y en par - ti - cu - lar pro - cu - rem - li ro -

to - tes en co - mú y en par - ti - cu - lar

to - tes en co - mú y en par - ti - cu - lar

45

ro - ba, que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri - gar, pro - cu -

ba, que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri - gar,

pro - cu - rem - li ro - ba, que es pu - ga a - bri -

pro - cu - rem - li ro - ba, que es pu - ga a - bri - gar,

50

rem - li ro - ba, que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri -

que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri -

gar, que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri -

pro - cu - rem - li ro - ba, que es pu - ga a - bri - gar, que es pu - ga a - bri -

The musical score is written for four parts: Soprano, Alto, Tenor, and Bass. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The lyrics are in Portuguese and describe a thief who is afraid of being caught. The score includes a piano accompaniment at the bottom, consisting of a right and left hand. The lyrics are written below the vocal staves, with hyphens indicating syllables that span across measures. The number 50 is written above the first measure of the Soprano staff.

55

gar. Lam, fa-ra - là, fa-ra-là, lay - là, a - nem a - llà.

gar. Lam, fa-ra - là, fa-ra-là, lay - là, a - nem a - llà.

gar. Lam, fa-ra -

gar. Lam, fa-ra -

60

Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay -

Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay -

là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay -

là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay -

65

là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà.

là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà.

là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà.

là, a-nem a-llà. Lam, fa-ra-là, fa-ra-là, lay - là, a-nem a-llà.

S. I 70

Jo li por - ta - ré un co - tet, be-ua - de - roy llan - so - let,

de te - la u - na ba - lo - ne - ta, man-te - lli - na de ba - ye - ta, que

75

crech molt bé li vin - drà. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

S. II

Jo li por- ta - réu - na fai - xa ab a-gua - ne - tes de rai - xa,

85

un ca - pell i un ca-put - chet, de pla - ta un ba - ci - net y cam -

90

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

pa - na per to - car. Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

Lam, fa - ra - là, fa - ra - là, lay - là, a - nem a - llà.

95

C. Jo li por - ta - ré un bre-sol amb son tres - pon - tí llan-sol,

100

de lla - na u-na bo - na pell y de nous tot un cis - tell per quan

al %

mas - te - gar vol - drà.

al %

20. Una festa com aquesta

(J. Lamarca) - M. Querol
(1723-1813)

Estrivillo

S. I

U - na fes - ta com a - ques - ta en lo món no's pot tro -

S. II

C.

T.

8

6 6#

5

bar, u - na fes - ta com a - ques - ta en lo món no's pot tro -

U - na fes - ta com a - ques - ta en lo món no's pot tro -

U - na fes - ta com a - ques - ta en lo món no's pot tro -

8

U - na fes - ta com a - ques - ta en lo món no's pot tro -

6

10

bar. Tot - om vin - ga, que ja din - ga lo cóu - rer del cam - pa -

bar. Tot - om vin - ga, que ja din - ga lo cóu -

bar. Tot - om vin - ga que ja din - ga lo cóu -

8 bar. Tot - om vin - ga, que ja din - ga lo cóu -

4 3

15

nar, del cam - pa - nar. Tot - om vin - ga, que ja din - ga lo cóu - rer del cam - pa - nar. Tot - om vin - ga, que ja

rer del cam - pa - nar. Tot - om vin - ga, que ja

rer del cam - pa - nar. Tot - om vin - ga, que ja

8 rer del cam - pa - nar. Tot - om vin - ga, que ja

4

20

rer del cam - pa - nar, del cam - pa - nar. Ja'ls cam - pa - ne(r)s ja na

din - ga lo cóu - rer del cam - pa - nar.

din - ga lo cóu - rer del cam - pa - nar. Dan, dan,

din - ga lo cóu - rer del cam - pa - nar. Dan, dan,

25

to - can a trit - llo sens may pa - rar, sens may pa -

Din - ga, din - ga, din - ga, din - ga, dan, dan, dan,

dan. Ja'ls cam - pa - ners. ja na to - can a trit - llo sens

dan, dan, dan, din - ga, din - ga, din - ga, dan - ga,

30

rar; din - ga, din - ga, din - ga, din - ga, din - ga, din - ga, din,

dan. Ja'ls cam - pa - ners ja na to - can a trit -

may pa - rar. Din - ga, din - ga, din - ga, din - ga, din,

dan. Ja'ls cam - pa - ners ja no to - can a

35

din, din, din, din - ga, din. Ja no re -

llo din - ga, din, din, din - ga, din.

din - ga, din - ga, din - ga, din - ga din, - din, din - ga, din.

trit - llo sens may pa - rar, sens may pa - rar.

pi - can, ja dei - xan a - nar, dan, dan, dan, ja no re - pi - can, ja

Ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar. Dan, din,

Dan, ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar. Dan,

Dan, ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar, ja no re -

dei - xan a - nar, ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar. Dan, dan,

dan, ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar, ja dei - xan a - nar, ja dei - xan a -

ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar. Dan, ja no re - pi - can, ja dei - xan a -

pi - can, ja dei - xan a - nar, ja no re - pi - can, ja dei - xan a - nar, ja dei - xan a -

45 *Fi*

dan. 1ª Al so de las cam-pa - ne - tas, fent ca - ma - de - tas y tot can -

Fi

nar.

Fi

nar.

Fi

nar.

Fi

6 5

50

tant, a Bet - lem nos en - ca - mi - na la llum di - vi - na que va de -

§ Resposta a todas las coblas 55

vant, gan - din, gan - dan ga - dan, din - ga, dan - ga - dan, din - ga

gan - din, gan - dan, ga - dan - din, gan -

gan - din, gan - dan, ga - dan - din, gan -

gan - din, gan - dan, ga - dan - din, gan -

8

60

dan - ga dan din - gan - dan, din, dan.

Solo (Soprà II)

dan, ga - dan - din, gan - dan, din, dan. 2ª Per pros - se - guir lo vi -

dan, gan - din, gan dan, din, dan.

8

dan, gan - din, gan - dan, din, dan.

at - ge pren - guem co - rat - ge, no'ns can - sem tant. A - pun -

65

ta - lem - nos las bar - ras ab bu - ti - far - ras de quant en quant. al %

Solo (Contralt) 68 70

3a Em - pi - nem nos - tras bo - te - llas, pues to - tas e - llas ple - nas es -

75

tan y san - grem ab a - le - gri - a pri - mer la mi - a qu'és la més gran.

Solo (Tenor)

4ª Tas - tem to - tas las fruy - te - tas que las mon - ge - tas han con - fi -

This system contains a vocal line for a Tenor solo and a piano accompaniment. The vocal line is in G major and 4/4 time, with lyrics: "4ª Tas - tem to - tas las fruy - te - tas que las mon - ge - tas han con - fi -". The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

80

tat per la no - va par - ta - re - ta, Ver - ge y ma - re - ta del Fi - llet a - mat.

This system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has lyrics: "tat per la no - va par - ta - re - ta, Ver - ge y ma - re - ta del Fi - llet a - mat." The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

Aria 85

Re - pi - cau, re - pi - cau les cam - pa - nas, to - cau fu - lli - as, to - cau pa -

This system begins the 'Aria' section. It includes a vocal line with lyrics: "Re - pi - cau, re - pi - cau les cam - pa - nas, to - cau fu - lli - as, to - cau pa -". Below the vocal line are three empty staves, likely for other instruments or voices. The piano accompaniment is at the bottom, featuring a more complex melodic line in the right hand and a steady bass line.

90

ba - nas, balls y sar - da - nas, to - cau, to - cau. Re - pi -

Re - pi - cau, re - pi -

Re - pi -

Re - pi -

cau, re - pi - cau las cam - pa - nas, to - cau fo - lli - as, to - cau pa -

cau las cam - pa - nas, to - cau fo - lli - as, to - cau pa - ba - nas,

cau, re - pi - cau las cam - pa - nas, to - cau fo - lli - as, to - cau pa -

cau, re - pi - cau las cam - pa - nas, to - cau fo - lli - as, to - cau pa -

95

ba - nas, balls y sar - da - nas, to - cau, to - cau, to - cau fo -

balls y sar - da - nas, to - cau, to - cau, to - cau,

ba - nas, balls y sar - da - nas, to - cau, to - cau,

ba - nas, balls y sar - da - nas, to - cau, to - cau,

100

llí - as, balls y sar - da - nas, to -

balls y sar - da - nas, to -

balls y sar - da - nas, to -

balls y sar - da - nas, to -

cau, to - cau. Con - tem - plau, con - tem -

cau, to - cau. Con - tem - plau, con - tem - plau, con - tem -

cau, to - cau. Con - tem - plau, con - tem - plau, con - tem - plau:

cau, to - cau. Con - tem - plau, con - tem -

105

plau la Ma - re - ta, ab Jo-seph ba - lla, fan sar-da - ne - ta

plau la Ma - re - ta, ab Jo-seph ba - lla, fan sar-da -

la Ma - re - ta, ab Jo-seph ba - lla, fan sar-da -

plau la Ma - re - ta, ab Jo-seph ba - lla, fan sar-da -

es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau,

ne - ta es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau,

ne - ta es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau, es - bo - la -

ne - ta es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau,

110 *Da capo fins a FI*

es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau.

es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau.

de - ta, mi - rau, mi - rau, mi - rau.

es - bo - la - de - ta, mi - rau, mi - rau.

Da capo fins a FI

21. Canyable y Bullera

(J. Lamarca) - M. Querol

Canyable

S. I. Ca - nya - ble y Bu - lle - ra que de E -

Bullera

S. II Ca - nya - ble y Bu - lle - ra

6

10

gip - te som, que de E - gip - te som, te - nim la no -

que de E - gip - te som, te - nim la no -

6 5 5

15

ti - cia queés nat lo Se - ñor, queés nat lo Se - ñor.

ti - cia queés nat lo Se - ñor, queés nat lo Se - ñor.

6 5 6

20

Sols ab la as - sis - tèn - cia de la mu - la y el

Sols ab la as - sis - tèn - cia

6 5 6 6#

25

bou, de la mu - la y el bou. Al po - bre an -

de la mu - la y el bou.

30

gú por - tem - li bo - bó fem - li fes - te -

al po - bre an - gú por - tem - li bo - bó y fem - li fes -

35

te - tas qu'és un gen - til noy, y fem - li fes - te - tas qu'és un gen - til

te - tas qu'és un gen - til noy, y fem - li fes - te - tas que és un gen - til

6/4 5b 9/4 6 6

noy.

noy.

40

y fem - li fes - te - tas qu'és un gen - til noy, y

y fem - li fes - te - tes queés un gen - til noy, y

6/4 5b 9/4

45

fem - li fes - te - tas qu'és un gen-til noy.

fem - li fes - te - tas queés un gen-til noy.

Canyable 50

1ª Bu - lle - ra, fe - liç for - tu - na crec que tin - drem

Bullera 2ª Ca - nya - ble, lo que m'ad - mi - ra, lo de l'es -

55

60

'vui los dos, puix la nit se tor - na

tre - lla del nort que nos ha gui - ats al

65

di - a, es - par - gint los raigs lo sol,
 pues - to per veu - rer lo Sal - va - dor,

6

70

qu'és nat al pe - se - bre nu lo Re - demp - tor, nu
 yés la po - lla ros - sa que noha post l'ou, que

6 6 6 6

75 *Resposta a las coblas*

lo Re - demp - tor. Al po - bre an -
 noha post l'ou.

80

gú por - tem - li bo - bó. y

Al po - bre an - gú por - tem - li bo - bó y

85

fem - li fes - te - tas qu'és un gen - til noy, y fem - li fes -

fem - li fes - te - tas que és un gen - til noy, y fem - li fes -

6/4 5b 9/4

90

te - tas qu'és un gen - til noy.

te - tas que és un gen - til. noy.

95

Al

Al

100

po - bre an - gú por - tem - li bo bo y fem - li fes -

po - bre an - gú por - tem - li bo bo, y fem - li fes -

105

te - tas qu'és un gen - til noy.

te - tas qu'és un gen - til noy.

22. Esta nit del naxament

(J. Lamarca) - M. Querol

(J. Lamarca) - M. Querol

Estribillo

S. Es - ta nit del na - xa - ment ne vo - lem can - tau - na lle - tra,

C.

es - ta nit del na - xa - ment ne vo - lem can - tau - na lle - tra,

que si bé la es - col - tau, la dis - po - sa - rem pel ven - tre,

10

que si bé la es - col - tau, la dis - po - sa-rem pel ven - tre.

Lum lay

15

la, lum lay la, jo tam - bé la vull can-tar. Lum lay la, lum lay la, jo tam -

Lum lay la, can-tem tots, tots ab un temps ya - nau

bé la vull can-tar. Lum lay la, can-tem tots, tots ab un temps ya - nau

dis - po-sant la fes - ta: bon men - jar, qu'és lo pri-mer, bon men - jar qu'és lo pri-mer y que ho

dis - po-sant la fes - ta: bon men-jar qu'és lo pri - mer, que ho pa - ga Mu - sèn

pa - ga Mu - sèn Pe - re. Lum lay la, lum lay la Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà. Lum lay

Pe - re

la, lum lay la, lum lay

Mu - sèn Pe - re; Mu - sèn Pe - re, Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà. Lum lay

30

la Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà. Lum lay la, lum lay là, Mu - sèn Pe - re, lum lay

la, Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà, Mu - sèn Pe - re, lum lay

FI 35

la, Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà.

la, Mu - sèn Pe - re ho pa - ga - rà.

Coblas solo 40

1. U - na fes - ta a - vem de fer en
3. Con - tent es - tich de tro - bar tan
5. Lo di - nar que jo vull fer se -

45 50

se - ñal dea - le gri - a,
bo - na com - pa - nyi - a
rà co - saex - qui - si - da:

55

per ser nat a - vuy Je -
y ai - xí si es - tàs con -
dos ca - pons ne por - ta -

6

60 *Resposta a las coblas*

sús fill ú - nich de Ma - ri - a.
tent, joun bon di - nar fa - ri - a.
ré y un pa - rell de ga - lli - nas.
Si - a no - ra bo - na, mon com -

65

pany, Bo-nas fes-tas tin-gas de Na - dal

Si - a no-ra bo-na mon com - pany. Bo-nas fes-tas tin - gas de Na -

70

Bo - nas fes - tas tin- gau tots, bo-nas fes - tas tin - gau tots i bon Cap d'Any.

dal. Bo - nas fes - tas tin- gau tots, bo-nas fes - tas tin- gau tots i bon Cap d'Any.

75

80 85

2. En la fes - ta que tu dius, jo tam - bé
 4. Molt bé par - las pas - to - ret, puix veix molt
 6. No han de fal - tar per - dius per ser co -

90

m'hi fa - ri - a;
 bé ton brin - dis;
 sa molt ri - ca

95

si al - gún gas - to
 ves di - ent lo
 jo al punt me

100

se ha de fer, pa - ga - ré lo que si - a.
 que tu vols, que jo di - ré la mi - a.
 n'a - ni - ré, y en - ga - ña'm si és pos - si - ble.

*Da capo
fins a FI.*

23. Al nàixer de l'Alba

(J. Lamarca) - M. Querol

S. I

5

Al nài - xer de l'al - ba lo sol res - plan - dent, se a -

S. II

10

le - gran los ho - mens, can - tan los aus - sells, y se a -

15

le - gran los ho - mens, can - tan los au - cells, los au -

20

cells.

Al nài - xer de l'al - ba lo sol res - plan -

25

30

y

dent, se a - le - gran los ho - mens, can-tan los au - cells; y

35

puix ja re - fi - lan cer - ca de Bet - lem, y

puix ja re - fi - lan cer - ca de Bet - lem, y

40

puix ja re - fi - lan cer - ca de Bet - lem, Je -

puix ja re - fi - lan cer - ca de Bet - lem, Je -

45

sús se - rà nat com a sol e - tern. A-nem

sús se - rà nat com a sol e - tern. A-nem

50

55 FI

tots y can - tem, a-nem tots y can - tem, a-nem tots y can - tem.

tots y can - tem, a-nem tots y can - tem, a-nem tots y can - tem.

FI

FI

Coblas

60

1a Ja lo corp vo-ràs no es - cu - sa pu -
 2a Ab sa veu de fi - lo - me - na pu -
 3a Lo gaig que no dis - si - mu - la, (a) un
 4a Lo par - da - let tam - poch ces - sa en

65

bli - car se - cret tan gran, puix diu que lo verb á
 bli - ca lo llu - e - ret: do - nes ve - niu a fer
 gas - có que veu car - gat, si a - quí, li diu, no te a -
 pu - bli car lo que creu, qu'el Mi - nyo - net que és

70

al %

pres carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn, carn.
 fes - tas al Je - su - set, al Je - su - set, al Je - su - set.
 li - vias, pas - sa, ga - baix, pas - sa, ga - baix, pas - sa, ga - baix.
 nat és Déu e - tern, és Déu e - tern, és Déu e - tern.

al %

24. Ay de mi, senyores

(J. Lamarca) - M. Querol

Estrivillo

S. I

Ay de mi, se - nyo - res, ay de mi, se - nyo -

S. II

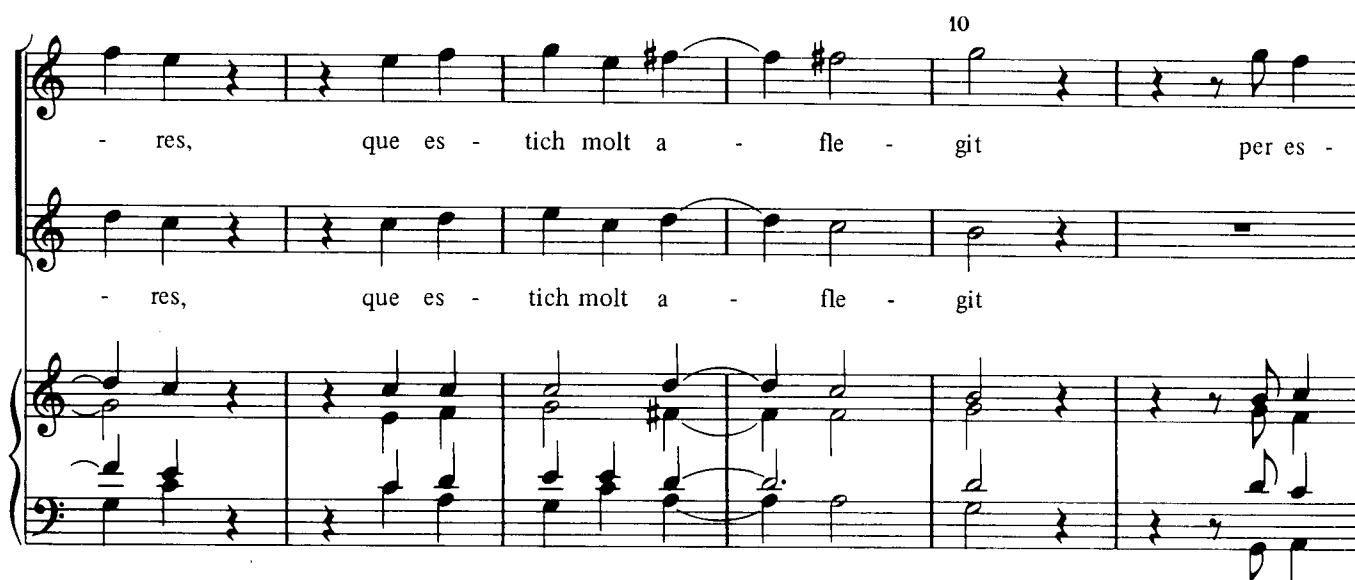
ay de mi, se - nyo -

10

- res, que es - tich molt a - fle - git per es -

- res, que es - tich molt a - fle - git

15

tar en di - as de Pas - quas, per es - tar en di - as de

per es - tar en di - as de

20

Pas - quas sens te - nir - ne al - gun ar - dit, nin - gún ar -

Pas - quas sens te - nir - ne al - gun ar - dit, nin - gún ar -

25

dit. Pe - rò no vull es - tar trist, pe - rò

dit. Pe - rò

30

no vull es - tar trist, que per ser di - a

no vull es - tar trist,

35 40

tan a - le - gre, que per ser di - a tan a - le - gre,

que per ser di - a tan a - le - gre,

45

no, no, no fal - ta - rà un a - mich,

no, no, no fal - ta - rà un a - mich, no,

50 *Fi*

no, no fal - ta - rà un a - mich, nin - gún a - mich.

no, no fal - ta - rà un a - mich, nin - gún a - mich.

Coblas

55

1. Jo som un po - bre pas - to - ret y
 2. Jo som un po - bre za - ga - let y
 3. Si a tu lo fret te es - pan - ta ¿què
 4. Quin in - fant és a - quell que vols véu - rer? que

60

vinch de ter - ras molt lluny y per no te -
 vinch del meu re - ba - ñet y per es - tar
 fa - rà a mi la fam? jo la prenh ab
 joel vull véu - rer tam - bé que si'm dó - na

65

nir di - ners, por - to la fam com al puny. *Da*
 jo tan po - bre, ne es - tich mort de son y fret. *Capo*
 pa - ci - èn - cia, sols per veu - rer lo In - fant. *fins a*
 per cas - ta - ñas jo la'y es ti - ma - ré molt bé.(1) *Fi*

(1) Després de la darrera estrofa ataquem com final la Fuga.

Fuga 70

Di - em - os de o - yó, di - em - os de o -

Di - em - os de o -

75

yó, a - nem - lo a - do - rar, a - nem - lo a - do - rar, y li

yó, a - nem lo a - do - rar, a - nem - lo a - do - rar

80

do - na - rem los cors, y li do - na - rem los cors yEll la

y li do - na - rem los cors yEll la

glò - ria nos da - rà, yEll la glò - ria nos da - rà. Ta - ra, ta - ra,

glò - ria nos da - rà, yEll la glò - ria nos da - rà.

85

ta - ra, ta - ra, ra ra, ra, ta - ra -

Ta-ra, ta-ra, ra ta - ra -

90

rà, Ell la glò - ria, la glò - ria nos da - rà, nos da - rà. *Fi*

rà, Ell la glò - ria nos da - rà, nos da - rà.

25. A Belem devem anar

Anònim - M. Querol
(s. XVIII)

"Passeo"

Violí

S. I

S. II

5

10 15

A Be - lem de - vem a - nar es - ta nit tots
Ca - da hu deu o - fe - rir ab ren - di - ment

A Be - lem de - vem a - nar es - ta nit tots
Ca - da hu deu o - fe - rir ab ren - di - ment

20

ab lo cor, y a-do - rar al tier - no in - fant
fer - vo ros lo més pre - ciós que tin - ga

ab lo cor y a-do - rar al tier - no in - fant
fer - vo - ros lo més pre - ciós que tin - ga

25

ab lo més hu - mil a - mor, hu - mil a - mor.
i - mi - tant tots als pas - tors, als pas - tors.

ab lo més hu - mil a - mor, hu - mil a - mor.
i - mi - tant tots als pas - tors, als pas - tors.

30

Estrivillo

A - nem, a - nem de - pres - sa y fo - ra la pe -

A - nem, a - nem de - pres - sa y fo - ra la pe -

35

re - sa. Do - nem al In - fant nat

re - sa. dons y dà - di - vas de

40

dons y dà - di - vas de grat. ¿Què li

grat, dons y dà - di - vas de grat.

45 50

por - tas tu, Jo - an?

¿Què li da - ràs tu, com -

55

Si yo del vi blanc te - ni - a, es ben sert li'n por -
pany?

60

ta - ri - a; pe - rò mi - llor me'l beu - ri - a per

65

fer - me pa - sar lo fret.
Si yo te - ni - a tur -

70

rons, molt gus - tós li'n do - na-ri - a y mi - llor me'ls men -

75

ja - ri - a, per - què may me'n so' vist fart.

80

Yo por - to un poch de for - mat - ge pe - rò és ya molt

85

cur - cat.

You - na bo - te - lla de

90

vi, en - ca - ra que noés de Llan - ça. A -

95

nem, a - nem de - pres - sa y fo - ra la pe -

nem, a - nem de - pres - sa y fo - ra la pe -

100

re - sa. Do - nem al In - fant

re - sa. dons y dà - di - vas de

105

dons y dà - di - vas de grat.

grat, dons y dà - di - vas de grat.

110

1a Jo us o - fe resch, tier-noln - fant, com a po-bre pas - tor - ci - lla, lo cor y à - ni - ma
 2a Jo us o - fe-resch, tier-noln - fant, com o - ve - lla ya per - du - da, la vi - daa vós de -

mi - a, que-dant en vós a - bra - sat, que-dant en vós a - bra - sat.
 gu - da, ya que tant vós a cos - tat ya que tant vós a cos - tat.

26. Bon any y mercat

Anònim - M. Querol
(s. XVIII)

5

S. I
S. II
T.

¡Bon any y mer - cat que Déu nos do

¡Bon any y mer - cat que Déu nos do

¡Bon any y mer - cat que Déu nos do

10

per po-der ven - drer nos - tra mar - xan - di - sa! A-nem

per po-der ven - drer nos - tra mar - xan - di - sa! A-nem

per po-der ven - drer nos - tra mar - xan - di - sa! A-nem

15

to - tas, puix, a Bar - ce - lo - na,

to - tas, puix, a Bar - ce - lo - na,

to - tas, puix, a Bar - ce - lo - na,

6

20

ja que lo temps nos brin - da ya - vi - sa.

ja que lo temps nos brin - da ya - vi - sa.

ja que lo temps nos brin - da ya - vi - sa.

25

A - llà ven - drem per los car - rers los

A - llà ven - drem per los car - rers los

A - llà ven - drem per los car - rers los

30

fruits de nos - tra cu - lli - ta - ta: ma - ta, es -

fruits de nos - tra cu - lli - ta: ma - ta, es -

fruits de nos - tra cu - lli - ta: ma - ta, es -

35

pí - gol, ro - ma - ní, fu - llas d'eu - re y ous del

pí - gol, ro - ma - ní, fu - llas d'eu - re y ous del

pí - gol, ro - ma - ní, fu - llas d'eu - re y ous del

40

di - a, cas - ta - nyas y fi - gas se - cas, bu - ti -

di - a, cas - ta - nyas y fi - gas se - cas, bu - ti -

di - a, cas - ta - nyas y fi - gas se - cas, bu - ti -

45

far - ras y llan - go - ni - sas, bu - ti - far - ras y

far - ras y llan - go - ni - sas, bu - ti - far - ras y

far - ras y llan - go - ni - sas, bu - ti - far - ras y

50

llan - go - ni - sas. ¡Bon any y mer - cat que

llan - go - ni - sas. ¡Bon any y mer - cat que

llan - go - ni - sas. ¡Bon any y mer - cat que

55

Déu nos do per po-der ven - drer nos - tra

Déu nos do per po-der ven - drer nos - tra

Déu nos do per po-der ven - drer nos - tra

60

mar - xan - di - sa, nos - tra mar - xan - di - sa!

mar - xan - di - sa, nos - tra mar - xan - di - sa!

mar - xan - di - sa, nos - tra mar - xan - di - sa!

27. Tingam, pues, tots bona nit

Anònim - M. Querol
(s. XVIII)

5

S. Puitx que ja se fa de nit, puitx que ja se fa de

C. Puitx que ja se fa de nit, puitx que ja se fa de

T. Puitx que ja se fa de nit, puitx que ja se fa de

B. Puitx que ja se fa de nit, puitx que ja se fa de

10 15

nit y és ho-ra de re-ti-rar, a-nem-nos-en a so-

nit y és ho-ra de re-ti-rar, a-nem-nos-en a-

nit y és ho-ra de re-ti-rar, a-

nit y és ho-ra de re-ti-rar, a-nem-nos-en a so-

20

par, tin - gam, pues, tots bo - na nit, tin - gam, pues, tots bo - na

(1)

nem - nos-en a so - par, tin - gam, pues, tots bo - na nit, bo - na

8 nem - nos-en a so - par, tin - gam, pues, tots bo - na nit, bo - na

par, tin - gam, pues, tots bo - na nit, tin - gam, pues, tots bo - na

25 30

nit, tin - gam, pues, tots bo - na nit, tin - gam, pues, tots bo - na nit.

nit, tin - gam, pues, tots bo - na nit, bo - na nit.

8 nit, tin - gam, pues, fots, bo - na nit, bo - na nit.

nit, tin - gam, pues, tots bo - na nit, tin - gam, pues, tots bo - na nit.

(1) Do # en el ms.

